

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/92/EL,

23. juuli 2014,

maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto vahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta**(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 26 lõikele 2 hõlmab siseturg sisepiirideta ala, mille ulatuses tagatakse kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine. Siseturu killustumine kahjustab konkurentsivõimet, majanduskasvu ja töökohtade loomist liidus. Siseturu väljakujundamiseks on esmatähtis kõrvaldada selle nõuetekohast toimimist takistavad otsesed ja kaudsed tõkked. Liidu meetmed jaefinantsteenuste siseturu valdkonnas on juba märkimisväärselt aidanud edendada makseteenuse pakkujate piiriülest tegevust ning seega laiendanud tarbijate valikut ning suurendanud pakutavate teenuste kvaliteeti ja läbipaistvust.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2007/64/EÜ ⁽⁴⁾ on kehtestatud peamised läbipaistvusnõuded tasude puhul, mida krediidasutused võtavad maksekontol osutatavate teenuste eest. See on märkimisväärselt lihtsustanud makseteenuse pakkujate tegevust, luues makseteenuste pakkujatele ja esitatavale teabele ühtsed reeglid, ning on vähendanud makseteenuse pakkujate halduskoormust ja kulusid.
- (3) Siseturu sujuv toimimine ja kaasaegse, sotsiaalselt kaasava majanduse areng sõltub üha enam ülemaailmsest makseteenuste osutamisest. Kõik sellega seotud uued õigusaktid peavad moodustama osa liidu aruka majanduse strateegiast, milles võetakse mõjusalt arvesse kaitsetumate tarbijate vajadusi.

⁽¹⁾ ELT C 51, 22.2.2014, lk 3.

⁽²⁾ ELT C 341, 21.11.2013, lk 40.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

- (4) Samas, nagu märgib Euroopa Parlament oma 4. juuli 2012. aasta resolutsioonis soovitud komisjonile juurdepääsu kohta pankade põhiteenustele, tuleb teha senisest rohkem jaepanganduse siseturu parandamiseks ja arendamiseks. Praegu tekitavad tasude läbipaistvuse ja võrreldavuse puudumine ning raskused maksekonto vahetamisel endiselt tõkkeid täielikult integreeritud turu väljakujundamisele ning aitavad kaasa konkurentsi vähesusele jaepangandussektoris. Nende probleemidega tuleb tegeleda ning saavutada kõrge kvaliteediga standardid.
- (5) Praegused siseturu tingimused võivad vähendada makseteenuse pakkujate huvi kasutada asutamisevabadust või teenuste osutamise vabadust liidus, kuna uuele turule sisenemisel on raske tarbijaid leida. Uutele turgudele sisene mine toob sageli kaasa suuri investeeringuid. Sellised investeeringud on põhjendatud ainult juhul, kui pakkuja näeb ette piisavalt võimalusi ja vastavat tarbijanõudlust. Tarbijate väike liikuvus jaefinantsteenuste valdkonnas on peamiselt tingitud tasude ja pakutavate teenuste läbipaistvuse ja võrreldavuse puudumisest ning raskustest maksekonto vahetamisel. Need tegurid piiravad ka nõudlust. See kehtib eelkõige piiriülestel juhtudel.
- (6) Olulised tõkked maksekontode siseturu väljakujundamisel võivad lisaks tuleneda kehtivate siseriiklike õigusraamistike killustatusest. Liikmesriigi tasandil kohaldatakse maksekontode ning eelkõige tasude võrreldavuse ja maksekontode vahetamise puhul erinevaid sätteid. Maksekonto vahetamist käsitlevate ühtsete siduvate meetmete puudumine liidu tasandil on viinud erinevate tavade ja meetmeteni liikmesriikide tasandil. Need erinevused on veelgi suuremad tasude võrreldavuse valdkonnas, kus liidu tasandil ei ole võetud meetmeid ning puuduvad ka iseregulatsiooni algatused. Kui need erinevused peaksid tulevikus veelgi suurenema selle tõttu, et makseteenuse pakkujad üritavad kujundada oma tavad vastavalt siseriiklikele turgudele, suurendaks see piiriülelset tegutsevate makseteenuse pakkujate kulusid võrreldes riigisisest tegutsevate makseteenuse pakkujate kuludega ning muudaks seega piiriülese äritegevuse vähem atraktiivseks. Piiriülelset tegevust siseturul takistavad ka tõkked, mida tarbijad kogevad maksekonto avamisel välisriigis. Kehtivad piiravad kõlblikuskriteeriumid võivad takistada liidu kodanike vaba liikumist liidus. Kõigile tarbijatele maksekontole juurdepääsu tagamine võimaldab neil osaleda siseturul ja saada kasu siseturu hüvedest.
- (7) Kuna paljud võimalikud kliendid ei ole maksekontot avanud, kuna neile on sellest keeldutud või kuna neile ei ole pakutud sobivat toodet, ei ole maksekontoteenuste potentsiaalset nõudlust liidus seni veel täielikult ära kasutatud. Tarbijate aktiivsem osalemine siseturul tõstaks makseteenuse pakkujate huvi siseneda uutele turgudele. Lisaks aitab selliste tingimuste loomine, mis võimaldavad kõigile tarbijatele juurdepääsu maksekontole, soodustada tarbijate osalemist siseturul ning saada neil kasu siseturu hüvedest.
- (8) Tasude läbipaistvuse ja võrreldavusega seotud küsimusi käsitleti liidu tasandil pangandussektori iseregulatsiooni algatuse raames. Kõnealuse algatuse suhtes ei jõutud siiski lõplikule kokkuleppele. Seoses maksekonto vahetamisega on Euroopa pangandussektori komitee 2008. aastal kehtestatud põhimõtetele ette nähtud kord maksekonto vahetamiseks samas liikmesriigis asuvast ühest makseteenust pakkuvast pangast teise. Kuna kõnealused ühised põhimõtted ei ole siduvad, on neid liidus kohaldatud ebajärjepidevalt ning tulemused ei ole rahuldavad. Lisaks käsitlevad ühised põhimõtted ainult maksekonto riigisisest vahetamist ning ei hõlma piiriülelset vahetamist. Põhimaksekontole juurdepääsu küsimuses kutsuti komisjoni soovitus 2011/442/EL⁽¹⁾ liikmesriike üles võtma meetmeid, et tagada selle rakendamine hiljemalt kuus kuud pärast soovitus avaldamist. Praegu järgib ainult mõni liikmesriik nimetatud soovitus esitatud põhimõtteid.

⁽¹⁾ Komisjoni 18. juuli 2011. aasta soovitus 2011/442/EL põhimaksekontole juurdepääsu küsimuses (ELT L 190, 21.7.2011, lk 87).

- (9) Selleks et toetada finantsteenustealast tõhusat ja sujuvat pikaajalist liikuvust, on oluline näha ette ühtsed eeskirjad, et lahendada tarbijate väikese liikuvuse probleem ning eelkõige parandada maksekontoteenuste ja tasude võrreldavust ning soodustada maksekontode vahetamist, samuti et hoida ära maksekontot piiriülevalt avada ja kasutada soovivate tarbijate diskrimineerimist elukoha alusel. Lisaks on esmatähtis võtta asjakohaseid meetmeid, et edendada tarbijate osalemist maksekontoturul. Kõnealused meetmed soodustavad makseteenuse pakkujate sisenemist siseturule ja tagavad võrdsed tingimused, edendades seega konkurentsi ja vahendite tõhusat jaotamist liidu finantsteenuste jaotamisel ettevõtjate ja tarbijate hüvanguks. Samuti võimaldavad läbipaistev teave tasude kohta ja maksekonto vahetamise võimalused koos põhimaksekonto teenustele juurdepääsu õigusega liidu kodanikel lihtsamalt liidus ringi liikuda ja sisseoste teha ning seega saada kasu täielikult toimivast jaefinantsteenuste siseturust ja aidata kaasa siseturu edasisele arengule.
- (10) Samuti on oluline tagada, et käesoleva direktiiviga ei takistata uuendusi jaefinantsteenuste valdkonnas. Igal aastal muutuvad kättesaadavaks uued tehnoloogiad, nagu mobiilsed pangateenused ja kiipmaksekaardid, mis võivad muuta aegunuks maksekonto praegused mudelid.
- (11) Käesolev direktiiv ei tohiks takistada liikmesriike säilitamast või vastu võtmast tarbijate kaitseks rangemaid õigusnorme, tingimusel et sellised normid on kooskõlas nende kohustustega, mis tulenevad liidu õigusest ja käesolevast direktiivist.
- (12) Tasude võrreldavust ja maksekonto vahetamist käsitlevad käesoleva direktiivi sätted peaksid olema kohaldatavad kõikide direktiivis 2007/64/EÜ määratletud makseteenuse pakkujate suhtes. Põhimaksekontodele juurdepääsu andmist käsitlevaid käesoleva direktiivi sätteid tuleks kohaldada üksnes krediitiasutuste suhtes. Kõik käesoleva direktiivi sätted peaksid käsitlema maksekontosid, mille abil kliendid saavad teha järgmisi tehinguid: paigutada kontole raha ja võtta välja sularaha, teha kolmandatele isikutele suunatud maksetehinguid ja võtta vastu kolmandate isikute maksetehinguid, sealhulgas teha krediidikorraldusi. Sellest tulenevalt ei tuleks käesolevat direktiivi kohaldada piiratud funktsioonidega kontode suhtes. Näiteks sellised kontod nagu hoiukontod, krediitkaardikontod, millele tavaliselt makstakse raha üksnes krediitkaardivõlgnevuse tagasimaksmiseks, hüpoteegiarvelduskontod või e-raha kontod tuleks põhimõtteliselt käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jätta. Kui aga neid kontosid peaks kasutatama igapäevasteks maksetehinguteks ja kui need peaksid võimaldama kõiki eespool loetletud funktsioone, kuuluvad need käesoleva direktiivi kohaldamisalasse. Käesoleva direktiivi kohaldamisalasse ei peaks kuuluma ettevõtjate, sealhulgas väikeste ja mikroettevõtjate kontod, kui neid ei hoita eraisikuna. Liikmesriikidel peaks olema võimalik otsustada laiendada käesoleva direktiivi kohaldamist muudele makseteenuse pakkujatele ja muudele maksekontodele, näiteks sellistele kontodele, mis pakuvad piiratud maksefunktsioone.
- (13) Kuna põhimaksekonto on käesoleva direktiivi mõttes maksekonto liik, tuleks sellele kohaldada ka läbipaistvuse ja kontode vahetamise sätteid.
- (14) Käesolevas direktiivis kasutatud mõisted tuleks niivõrd kui võimalik viia kooskõlla muudes liidu seadusandlikes aktides kasutatud mõistetega, eelkõige direktiivis 2007/64/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 260/2012⁽¹⁾ kasutatud mõistetega.
- (15) On esmatähtis, et tarbijad suudaksid aru saada tasudest, et võrrelda erinevate makseteenuse pakkujate pakkumisi ja teha teadlikke otsuseid selle kohta, milline maksekonto kõige paremini vastab nende vajadustele. Tasusid ei ole võimalik võrrelda, kui makseteenuse pakkujad kasutavad sama teenuse puhul erinevaid termineid ja esitavad teavet erinevas vormis. Standardne terminoloogia koos ühtses vormis esitatud sihipärase teabega tasude kohta kõige tüüpilisemate maksekontoga seotud teenuste puhul aitab tarbijatel tasusid mõista ja võrrelda.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediid- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).

- (16) Tarbijad saaksid kõige rohkem kasu teabest, mis on konkreetne, standarditud ja võimaldab hõlpsasti võrrelda eri makseteenuse pakkujate teenuseid. Maksekontoga seotud paksumiste võrdlemiseks tarbijatele kättesaadavaks tehtud vahendite mõju oleks piiratud, kui erinevate paksumiste tasude loetelude uurimiseks kuluv aeg kaaluks üles kõige sobivama paksumise valimisest saadava kasu. Need vahendid peaksid olema mitmekülgsed ning tuleks läbi viia tarbijauuringuid. Praeguses etapis tuleks tasudega seotud termineid standardida liikmesriikides ainult kõige tüüpilisemate mõistete ja määratluste puhul, et hoida ära ülemäärase teabe ohtu ja hõlbustada kiiret rakendamist.
- (17) Tasudega seotud terminid peaksid kindlaks määrama liikmesriigid, mis võimaldab võtta arvesse kohaliku turu eripära. Tüüpilise teenusena tuleks käsitada teenust, mille eest võtab liikmesriigis tasu vähemalt üks makseteenuse pakkuja. Lisaks tuleks juhul, kui teenused on iseloomulikud enamikule liikmesriikidest, selliste teenuste määratlemiseks kasutatavaid termineid standardida liidu tasandil, nii et tasusid oleks võimalik võrrelda kogu liidus. Riigisestse loetelude piisava ühetaolisuse tagamiseks peaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve“) kehtestama suunised, et aidata liikmesriikidel kindlaks määrata kõige enam kasutatavad teenused, mis tarbijatele liikmesriigi tasandil kõige suuremaid kulusid põhjustavad. Neid eesmarke silmas pidades peaksid liikmesriigid tegema komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele hiljemalt 18. detsembril 2014 teatavaks asjakohased asutused, kellele need suunised tuleks adresseerida.
- (18) Kui liikmesriigid on kindlaks määranud selliste kõige tüüpilisemate makseteenuste esialgse loetelu, mille suhtes riigi tasandil kohaldatakse tasu, koos mõistete ja määratlustega, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve selle läbi vaatama, et loetleda delegeeritud õigusaktis teenused, mis on iseloomulikud enamikule liikmesriikidest, ja panna liidu tasandil nende jaoks ette standarditud mõisted ja määratlused kõikides liidu institutsioonide ametlikes keeltes. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks tagama, et ühe teenuse jaoks kasutatakse iga liikmesriigi riigikeeles, mis on samas ka liidu institutsioonide ametlik keel, ainult ühte mõistet. See tähendab, et ühe ja sama teenuse puhul võib kasutada erinevaid mõisteid eri liikmesriikides, mis jagavad sama liidu institutsioonide ametlikku keelt, võttes seega arvesse iga riigi eripära. Seejärel peaksid liikmesriigid kohaldatavad liidu tasandi mõisted lisama oma esialgsetesse loeteludesse ja avaldama nendel põhinevad lõplikud loetelud.
- (19) Selleks et tarbijad saaksid hõlpsasti võrrelda maksekonto tasusid kogu siseturul, peaksid makseteenuste pakkujad esitama tarbijatele hinnakirja kõige tüüpilisemate teenuste kohta, mis on kantud kõige tüüpilisemate maksekontodega seotud teenuste riigisisesse loetellu. Nimetatud hinnakirjas tuleks juhul, kui see on asjakohane, kasutada liidu tasandil kehtestatud standarditud mõisteid ja määratlusi. See aitaks ka tagada võrdsed tingimused maksekontoturul konkureerivatele makseteenuse pakkujatele. Teenuste hinnakiri ei tohiks sisaldada muid tasusid. Juhul kui makseteenuse pakkuja ei paku mõnda teenust, mis on esitatud kõige tüüpilisemate maksekontodega seotud teenuste loetelus, peaks ta sellele osutama, näiteks lisades teenusele märke „ei pakuta“ või „ei ole kohaldatav“. Liikmesriikidel peaks olema võimalus nõuda, et hinnakirjale lisatakse olulisemad näitajad, nt kogukulude näitaja, milles esitatakse maksekonto aastane kuluks kliendi jaoks. Selleks et aidata tarbijatel aru saada tasudest, mida nad peavad maksma oma maksekonto eest, tuleks neile teha kättesaadavaks selge, mittetehniline ja ühemõtteline sõnastik, kus esitatakse selgitused vähemalt teenuste hinnakirjas sisalduvate teenuste ja tasude kohta. Sõnastik peaks aitama paremini mõista tasude olemust ning innustama tarbijaid valima laiemat hulga maksekonto paksumiste hulgast. Samuti tuleks makseteenuse pakkujatele kehtestada kohustus teavitada tarbijaid tasuta vähemalt kord aastas kõigist tarbija maksekontoga seoses võetud tasudest, sealhulgas, kui see on kohaldatav arvelduskrediidi intressimäärast ja hoiuse summalt makstava intressi määrast.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

See ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ⁽¹⁾ arvelduskrediidi sätteid. Tagantjärele edastatav teave tuleks esitada eraldi dokumendis nimetusega „makstud tasude ülevaade”. Selles tuleks esitada maksekontol teenitud intresside ja maksekonto kasutamise eest makstud tasude ülevaade, et tarbija saaks aru, millega on makstud tasud seotud, ja suudaks hinnata vajadust muuta tarbimisharjumusi või vahetada makseteenuse pakkujat. Seda kasu saaks maksimeerida, kui tasude kohta esitataks makstud tasude ülevaates kõige tüüpilisemad teenused samas järjestuses nagu enne teenuse osutamist esitatud hinnateabes.

- (20) Tarbijate vajaduste rahuldamiseks on vaja tagada, et teave maksekonto tasude kohta oleks täpne, selge ja võrreldav. Seepärast peaks Euroopa Pangandusjärelevalve pärast liikmesriikide asutustega konsulteerimist ja tarbijauuringu läbiviimist töötama välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu teenuste hinnakirja ja makstud tasude ülevaate ning enamkasutatavate sümbolite standarditud esitamismõistete kohta, et tarbijatel oleks võimalik teavet paremini mõista ja võrrelda. Kõigis liikmesriikides tuleks teenuste hinnakirja ja makstud tasude ülevaate puhul järgida sama vormi ning kirjade ja rubriikide järjestust, mis võimaldab tarbijatel võrrelda kahte samalaadset dokumenti ning seega paremini mõista ja kasutada teavet. Teenuste hinnakiri ja makstud tasude ülevaade peaksid olema selgelt eristatavad muudest teadetest. Kõnealuste vormide väljatöötamisel peaks Euroopa Pangandusjärelevalve ühtlasi arvesse võtma, et liikmesriigid võivad otsustada, et nad esitavad hinnakirja ja makstud tasude ülevaate koos teabega, mida nõutakse muude liidu või liikmesriigi seadusandlike aktidega, mis käsitlevad maksekontosid ja nendega seotud teenuseid.
- (21) Selleks et tagada liidu tasandil kohaldatavate terminite ühtne kasutamine kogu liidus, peaksid liikmesriigid kehtestama makseteenuse pakkujatele kohustuse kasutada tarbijatega suhtlemisel, sealhulgas teenuste hinnakirjas ja makstud tasude ülevaates, liidu tasandil kohaldatavaid termineid koos muude lõplikus loetelus kindlaks määratud siseriiklike standarditud terminitega. Makseteenuse pakkujatel peaks oma tarbijatele lepingulist, äri- ja turustamisalasalt teavet andes olema võimalik kasutada kaubamärkide nimetusi, kui nad sõnaselgelt märgivad vastava kohaldatava standarditud termini. Kui nad otsustavad hinnakirjas või makstud tasude ülevaates kasutada kaubamärkide nimetusi, tuleks need esitada lisaks standarditud terminitele sekundaarse nimetusena, näiteks sulgudes või väiksemas kirjas.
- (22) Sõltumatud võrdlusveebisaidid on tarbijate jaoks tõhus vahend erinevate maksekonto pakumiste eeliste hindamiseks ühes kohas. Sellised veebisaidid suudavad tagada vajaliku tasakaalu teabe selguse ja konkreetsuse ning igakülsuse ja põhjalikkuse vahel, võimaldades tarbijatel saada vajaduse korral üksikasjalikumalt teavet. Nende eesmärk peaks olema hõlmata pakumisi võimalikult laialt skaalal, et anda esinduslik ülevaade, hõlmates samas ka märkimisväärset osa turust. Samuti aitavad need veebisaidid vähendada tarbijatel teabe hankimisega seotud kulusid, kuna pole vaja koguda teavet makseteenuste pakkujatelt eraldi. On ülioluline, et sellistel veebisaitidel antav teave oleks usaldatav, erapooletu ja läbipaistev ning et tarbijaid teavitataks selliste veebisaitide olemasolust. Seejuures peaksid avalikkust sellistest veebisaitidest teavitama liikmesriigid.
- (23) Selleks et saada makstud tasude ja maksekontode suhtes kohaldatavate intressimäärade kohta sõltumatut teavet, peaks tarbijatel olema juurdepääs avalikult kasutatavatele võrdlusveebisaitidele, mis on makseteenuse pakkujatest sõltumatud, mis tähendab, et ühtegi makseteenuse pakkujat ei tohiks seada otsingutulemustes eelisolukorda. Seepärast peaksid liikmesriigid tagama, et nende territooriumil on tarbijatel vaba juurdepääs vähemalt ühele sellisele veebisaidile. Selliseid võrdlusveebisaitide võivad hallata pädevad asutused, muud ametiasutused või eraettevõtjad või neid võidakse hallata pädevate asutuste või muude ametiasutuste nimel. Maksekontodega seotud tasude võrdlemise funktsiooni võivad täita ka olemasolevad veebisaidid, mis võrdlevad mitmesuguseid finants- ja mittefinantsstoteid. Selliseid veebisaitide jaoks hallata kooskõlas kindlaksmääratud kvaliteedinõuetega, mille hulka kuulub nõue esitada andmeid saitide omanike kohta, anda täpset ja ajakohastatud teavet, märkida viimase ajakohastamise aeg, esitada selged ja objektiivsed kriteeriumid, millel võrdlused põhinevad, ning võrrelda võimalikult laia skaalat maksekontode pakumisi, mis hõlmab märkimisväärset osa turust. Liikmesriikidel peaks olema võimalik kindlaks määrata, kui tihti võrdlusveebisaidid peaksid tarbijatele pakutavat teavet üle vaatama ja ajakohastama, võttes arvesse seda, kui sageli

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

makseteenuse pakkujad üldiselt tasude kohta esitatavat teavet ajakohastavad. Liikmesriigid peaksid samuti kindlaks määrama, mida tuleks pidada maksekontode pakkumiste võimalikult laiaks skaalaks, ning selleks võiks näiteks hinnata olemasolevate makseteenuse pakkujate arvu ja sellest lähtuvalt seda, kas lihtenamus või sellest väiksem osakaal oleks piisav, ja/või olemasolevate krediidasutuste turuosa ja/või nende geograafilist asukohta. Võrdlusveebisaidil tuleks võrrelda nende teenuste eest makstavaid tasusid, mis on kantud loetellu kõige tüüpilisematest maksekontodega seotud teenustest, kasutades selleks liidu tasandi mõisteid.

Oleks asjakohane, et liikmesriikidel oleks võimalik nõuda sellistelt veebisaitidelt ka muu teabe, näiteks makseteenuse pakkujate teenuste taset määravate selliste tegurite võrdlemist nagu kontorite või pangaautomaatide arv. Juhul kui liikmesriigis on ainult üks veebisait ja see veebisait lõpetab töö või ei vasta enam kvaliteedinõuetele, peaks liikmesriik tagama, et tarbijad saavad mõistliku aja jooksul juurdepääsu mingile muule liikmesriigi tasandi võrdlusveebisaidile.

- (24) Praegu pakuvad makseteenuse pakkujad maksekontot sageli koos muude, maksekontodega mitteseotud finants- toodete või -teenustega, nagu kindlustustooted või finantsnõustamine. Sel viisil saavad makseteenuse pakkujad mitmekesistada oma pakkumist ja pakkuda üksteisele konkurentsi, mis kokkuvõttes võib tuua kasu tarbijatele. Komisjoni 2009. aasta uuring seosmüügi kohta finantssektoris ning asjaomased konsultatsioonid ja tarbijate kaebused osutavad siiski sellele, et makseteenuse pakkujad võivad pakkuda maksekontosid koos toodetega, mida tarbijad ei vaja ja mis ei ole maksekonto seisukohast olulised, nt kodukindlustus. Lisaks on täheldatud, et seosmüük võib vähendada hindade läbipaistvust ja võrreldavust, piirata tarbijate ostuvõimalusi ning pärssida nende liikuvust. Seepärast peaksid liikmesriigid tagama, et maksekontoteenuse paketi pakkumise korral annab makseteenuse pakkuja tarbijatele teavet selle kohta, kas maksekontot on võimalik omandada eraldi, ja kui see on nii, siis esitatakse eraldi teave muu sellise paketti kuuluva seonduva toote või teenuse kulude ja sellele kohaldatavate tasude kohta, mida saab osta eraldi.
- (25) Maksekontode vahetamise protsess tuleks ühtlustada kogu liidus. Praegu kasutusel olevad liikmesriikide tasandi meetmed on väga erinevad ja ei taga kõikides liikmesriikides tarbijate kaitset piisaval tasemel. Selliste seadusandlike meetmete kehtestamine, millega luuakse makseteenuse pakkuja poolt igas liikmesriigis vastava teenuse osutamisel järgitavad olulisemad põhimõtted, parandaks siseturu toimimist nii tarbijate kui ka makseteenuse pakkujate jaoks. Ühest küljest kindlustaks see võrdsed tingimused tarbijatele, kes võivad olla huvitatud maksekonto avamisest teises liikmesriigis, kuna see tagaks, et pakutakse võrdväärset kaitsetaset. Teisest küljest vähendaks see liikmesriigi tasandil kehtivate regulatiivsete meetmete vahelisi erinevusi ja seega vähendaks piiriülelset oma teenuseid pakkuda kavatsivate makseteenuse pakkujate halduskoormust. Selle tagajärjel hõlbustaksid kontode vahetamise alased meetmed maksekontodega seotud teenuste osutamist siseturul.
- (26) Maksekonto vahetamine ei tähenda seda, et leping antaks edastavalt makseteenuse pakkujalt vastuvõtvale makseteenuse pakkujale üle.
- (27) Tarbijatel on huvi vahetada maksekontot ainult juhul, kui sellega ei kaasne ülemäärast haldus- ja rahalist koormust. Seetõttu peaksid makseteenuse pakkujad pakkuma tarbijatele selget ja kiiret protseduuri maksekontode, sealhulgas põhimaksekontode vahetamiseks. Selline protseduur peaks olema tagatud juhul, kui tarbijad soovivad viia maksekontot üle ühe makseteenuse pakkuja juurest teise juurde, ning samuti juhul, kui tarbijad soovivad maksekontot muuta sama makseteenuse pakkuja juures. See võimaldaks tarbijatel kasu saada kõige sobivamatest pakkumistest turul ning vahetada hõlpsalt olemasolev maksekonto teise potentsiaalselt sobivama vastu, olenemata sellest, kas kontovahetus toimub sama makseteenuse pakkuja juures või on sellesse kaasatud eri makseteenuse pakkujad. Kõik tasud, mida makseteenuse pakkujad kohaldavad seoses vahetamisteenusega, peaksid olema mõistlikud ja kooskõlas makseteenuse pakkujate tegelike kuludega.

- (28) Sellise maksekonto vahetamise puhul, kus mõlemad makseteenuse pakkujad asuvad sama liikmesriigi territooriumil, peaks liikmesriikidel olema lubatud kehtestada ja kasutada käesolevas direktiivis sätestatud erinevat korda, kui see on selgelt tarbijate huvides.
- (29) Vahetamise protsess peaks olema tarbija jaoks võimalikult lihtne. Seega peaksid liikmesriigid tagama, et vastuvõttev makseteenuse pakkuja vastutab tarbija nimel protsessi algatamise ja juhtimise eest. Liikmesriikidel peaks olema võimalik rakendada vahetamisteenuse kujundamisel täiendavaid võtteid, näiteks tehnilisi lahendusi. Sellised täiendavad võtted võivad minna kaugemale kui käesoleva direktiivi nõuded; näiteks võidakse vahetamisteenust osutada lühema ajavahemiku jooksul või makseteenuse pakkujalt võidakse nõuda, et nad peavad tarbija taotlusel tagama alates maksekonto vahetamise volituse saamisest kindla piiratud ajavahemiku jooksul varasemale maksekontole laekunud krediidikorralduste automaatse marsruutimise uuele maksekontole. Selliseid täiendavaid võtteid võivad makseteenuse pakkujad rakendada vabatahtlikkuse põhimõttel ka siis, kui liikmesriik neid ei nõua.
- (30) Tarbijatel peaks olema võimalik nõuda, et vastuvõttev makseteenuse pakkuja viiks maksekonto vahetamise lõpule laekuvate krediidikorralduste, krediidikorralduste püsikorralduste või otsekorralduste volituste või nendest osade puhul, kusjuures soovitatav oleks, kui selleks piisaks ühest kohtumisest vastuvõtva makseteenuse pakkujaga. Selleks peaks tarbijatel olema võimalik allkirjastada üksainus volitus, millega antakse nõusolek igaks nimetatud toiminguks. Liikmesriigid võiksid nõuda, et tarbija volitus on kirjalik, kuid võiksid asjakohasel juhul otsustada lubada võrdväärseid meetodeid, näiteks juhul kui on kehtestatud automaatne vahetamise süsteem. Enne volituse andmist tuleks tarbijat teavitada kõigist maksekonto vahetamise etappidest. Nii võiks volitus hõlmata kõiki toiminguid, mis on osa vahetamisteenusest, ning võiks pakkuda tarbijale võimaluse valida ainult mõned nendest toimingutest.
- (31) Maksekonto edukaks vahetamiseks on vaja edastava makseteenuse pakkuja koostööd. Edastav makseteenuse pakkuja peaks vastuvõtvale makseteenuse pakkujale edastama kogu teabe, mida on vaja maksete taaskäivitamiseks teisel maksekontol. Selline teave ei tohiks siiski hõlmata rohkem, kui on vaja vahetamise teostamiseks.
- (32) Et hõlbustada piiriülest maksekontode avamist, peaks tarbijal olema võimalus nõuda uuel makseteenuse pakkujalt, et ta kannaks uuele maksekontole üle kõik krediidikorralduste püsikorraldused või osa neist ning võtaks vastu otsekorraldused alates tarbija poolt nimetatud kuupäevast ning annaks tarbijale teabe uue maksekonto üksikasjalike andmetega, eelistatavalt ühe kohtumise jooksul uue makseteenuse pakkujaga.
- (33) Tarbijad ei tohiks kanda finantskahju ega kulusid või intresse, mis on tekkinud kummagi vahetamises osaleva makseteenuse pakkuja vigade tõttu. Eelkõige ei tohiks tarbijad kanda finantskahju, mis tekib lisatasude, intresside või muude kulude, samuti trahvide või karistusmaksete tõttu, või mis tahes liiki finantskahju, mis tekib makse hilinenud teostamise tõttu.
- (34) Liikmesriigid peaksid tagama, et maksekontot avada soovivad tarbijad ei diskrimineeritaks kodakondsuse ega elukoha alusel. Kuigi on oluline, et krediidasutused tagaksid, et nende kliendid ei kasuta finantsüsteemi sellistel ebaseaduslikel eesmärkidel nagu pettus, rahapesu või terrorismi rahastamine, ei tohiks nad seada tõkkeid tarbijatele, kes soovivad maksekonto piiriülese avamise ja kasutamise teel saada kasu siseturu eelistest. Seetõttu ei tohiks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/60/EÜ⁽¹⁾ sätteid kasutada ettekäändena äriliselt vähem atraktiivsete tarbijate tagasilükkamiseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta (ELT L 309, 25.11.2005, lk 15).

- (35) Tarbijaid, kes liidus seaduslikult elavad, ei tohiks liidu piires maksekonto avamisel või kontole juurdepääsemisel diskrimineerida nende kodakondsuse või elukoha tõttu või mingil muul Euroopa Liidu põhiõiguste harta („harta“) artiklis 21 osutatud põhjusel. Lisaks peaksid liikmesriigid tagama juurdepääsu põhimaksekontodele olenemata tarbijate finantsolukorrast, mida iseloomustavad näiteks nende tööhõivealane seisund, sissetuleku suurus, varasemad laenud või eraisiku pankrot.
- (36) Tarbijatel, kes liidus seaduslikult elavad ja kellel ei ole maksekontot teatavas liikmesriigis, peaks olema õigus avada ja kasutada põhimaksekontot kõnealuses liikmesriigis. Mõiste „liidus seaduslikult elav“ peaks hõlmama nii liidu kodanikke kui ka kolmandate riikide kodanikke, kes kasutavad juba selliste liidu õigusaktide alusel saadud õigusi nagu nõukogu määrus (EMÜ) nr 1408/71⁽¹⁾, nõukogu direktiiv 2003/109/EÜ⁽²⁾, nõukogu määrus (EÜ) nr 859/2003⁽³⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/38/EÜ⁽⁴⁾. See peaks samuti hõlmama isikuid, kes taotlevad varjupaika 28. juuli 1951. aasta Genfi pagulasseisundi konventsiooni ja selle 31. jaanuari 1967. aasta protokollil ning muude asjakohaste rahvusvaheliste lepingute alusel. Lisaks peaks liikmesriikidel olema võimalik laiendada „liidus seaduslikult elamise“ mõistet teistele kolmandate riikide kodanikele, kes nende territooriumil viibivad.
- (37) Austades täielikult aluslepingutega tagatud põhivabadusi, peaksid liikmesriigid saama nõuda, et tarbijad, kes soovivad nende territooriumil avada põhimaksekonto, näitaksid selle vastu üles tõelist huvi. Ilma et see piiraks kooskõlas direktiiviga 2005/60/EÜ vastu võetud rahapesuvastaste nõuete kohaldamist, ei tohiks sellise tõelise huvi näitamiseks nõuda isiku kohaletulekut krediidasutuse ruumidesse.
- (38) Liikmesriigid peaksid tagama, et põhimaksekontosid pakkuvate krediidasutuste hulk on piisav kõigi tarbijateni jõudmiseks, igasuguse tarbijate diskrimineerimise ärahoidmiseks ja konkurentsimoonutuste välistamiseks. Krediidasutuste piisava hulga välja selgitamisel peaks arvessevõetavate tegurite hulka kuuluma krediidasutuste võrgu ulatus ja tihedus, liikmesriigi territooriumi suurus, tarbijate jaotumine sellel territooriumil, krediidasutuste turuosa ning põhimaksekontode osakaal krediidasutuse pakutavate maksekontode seas. Põhimõtteliselt peaksid põhimaksekontosid pakkuma võimalikult paljud krediidasutused, eesmärgiga tagada, et tarbijad saavad neid kontosid avada oma elukoha lähedal asuva krediidasutuse ruumides ning et tarbijaid ei diskrimineeritaks mitte kuidagi sellistele kontodele juurdepääsul ja et neil oleks võimalik neid rõhusalt kasutada. Eelkõige peaksid liikmesriigid tagama, et ei esineks diskrimineerimist tulenevalt nt pangakaardi erinevast välimusest või erinevast kontonumbri või erinevast kaardinumbrist. Liikmesriigil peaks siiski olema võimalus ette näha, et põhimaksekontosid pakub väiksem hulk krediidasutusi, kuid seda peaks õigustama näiteks asjaolu, et need krediidasutused on selle liikmesriigi territooriumil nii laialdaselt esindatud, et nad saavad teenindada kõiki tarbijaid, ilma et viimased peaksid krediidasutusse jõudmiseks sõitma kodust väga kaugele. Lisaks ei tohiks põhimaksekontole juurdepääs tarbijaid kuidagi alavääristada ning seda eesmärki on võimalik saavutada siis, kui määratakse suurem hulk krediidasutusi.
- (39) Liikmesriikidel peaks olema võimalik sisse seada kord ilma kindla elukohata tarbijate, varjupaigataotlejate või nende elamisloata tarbijate abistamiseks, kelle väljasaatmine ei ole juriidilistel või faktilistel põhjustel võimalik, nii et sellised tarbijad saaksid käesolevast direktiivist täiel määral kasu.

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, 5.7.1971, lk 2).

⁽²⁾ Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (ELT L 16, 23.1.2004, lk 44).

⁽³⁾ Nõukogu 14. mai 2003. aasta määrus (EÜ) nr 859/2003, millega laiendatakse määruse (EMÜ) nr 1408/71 ja määruse (EMÜ) nr 574/72 sätteid kolmandate riikide kodanikele, keda need sätted juba ei hõlma üksnes nende kodakondsuse alusel (ELT L 124, 20.5.2003, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, 30.4.2004, lk 77).

- (40) Kui krediidasutusel lubatakse tarbija taotluse korral võimaldada põhimaksekonto puhul arvelduskrediidivahendi kasutamist, peaks liikmesriikidel olema võimalik kindlaks määrata sellise arvelduskrediidi maksimumsumma ja -kestus. Liikmesriigid peaksid ühtlasi saama tagada, et kogu tasudega seotud teave tehakse tarbijatele läbipaistval viisil teatavaks. Koos põhimaksekontoga arvelduskrediidivahendi pakkumisel peaksid krediidasutused samuti järgima direktiivi 2008/48/EÜ.
- (41) Selleks et põhimaksekontode kasutajaid asjakohaselt teenindada, peaksid liikmesriigid nõudma krediidasutustelt selle tagamist, et asjaomased töötajad on piisavalt koolitatud ja et võimalikud huvide konfliktid ei mõjuta tarbijaid negatiivselt.
- (42) Liikmesriikidel peaks olema võimalik lubada krediidasutustel keelduda põhimaksekonto avamisest tarbijatele, kellel on juba aktiivne ja vähemalt samaväärne maksekonto samas liikmesriigis. Kontrollimaks, kas tarbijal juba on maksekonto, peaks krediidasutustel olema võimalik aktsepteerida näiteks tarbija ausõnalist kinnitust.
- (43) Liikmesriigid peaksid tagama, et krediidasutused vaatavad põhimaksekonto avamise taotlused läbi käesolevas direktiivis sätestatud tähtaegadeks ning taotluse rahuldamata jätmise korral teavitavad krediidasutused tarbijat selle konkreetsetest põhjustest, välja arvatud juhul, kui rahuldamata jätmise põhjuste teatamine oleks vastuolus riigi julgeoleku või avaliku korra või direktiiviga 2005/60/EÜ.
- (44) Tarbijatele tuleks tagada juurdepääs mitmesugustele põhimakseteenustele. Põhimaksekontoga seotud teenused peaksid hõlmama raha kontole paigutamise ja sularaha väljavõtmise võimalust. Tarbijatel peaks olema võimalik teha põhilisi maksetehinguid, nagu palga või sotsiaaltoetuste laekumine põhimaksekontole, arvete või maksude tasumine ning kaupade ja teenuste ostmise, sealhulgas kasutades otsekorraldusi, krediidikorraldusi ja maksekaarti. Sellised teenused peaksid võimaldama tarbijatel osta kaupu või teenuseid internetis ning algatada maksekäsureid krediidasutuse internetirakenduste kaudu, kui need on olemas. Juurdepääs põhimaksekontole ei tohiks siiski olla piiratud elektroonilise kasutamisega, kuna see tekitaks tõkkeid tarbijatele, kellel ei ole internetiühendust. Liikmesriigid peaksid tagama, et maksekonto avamise, kasutamise ja sulgemisega, raha kontole paigutamise ja sularaha väljavõtmisega ning maksekaartide, välja arvatud krediitkaartide abil tehtavate tehingutega seotud teenuste puhul ei ole piiratud nende toimingute arv, mida tarbijatele võimaldatakse käesolevas direktiivis sätestatud hinnatingimustel. Krediidikorralduste ja otsekorralduste täitmise ning põhimaksekontoga seotud krediitkaardi abil tehingute tegemise puhul peaks liikmesriikidel olema võimalus kindlaks määrata minimaalne arv toiminguid, mida tarbijale käesolevas direktiivis sätestatud hinnatingimustel võimaldatakse, tingimusel et nende tehingutega seotud teenused on mõeldud tarbijale isiklikul otstarbel kasutamiseks. Määrates kindlaks, mida tuleks pidada isiklikul otstarbel kasutamiseks, peaksid liikmesriigid võtma arvesse tarbijate tavapärase käitumise ja üldkehtivat äritava. Toimingute minimaalset arvu ületavate toimingute eest nõutav tasu ei tohiks ühelgi juhul ületada krediidasutuse üldist hinnakujunduspoliitikat.
- (45) Põhimaksekontoga pakutavate teenuste ja põhimaksekontol tehtavate toimingute miinimumarvu kindlaks määramisel tuleks arvesse võtta liikmesriigi eripära. Nimelt võidakse mõnes liikmesriigis maksekonto täieliku kasutamise tagamiseks pidada esmatähtsaks teatavaid teenuseid, kuna neid kasutatakse liikmesriigi tasandil laialdaselt. Näiteks mõnes liikmesriigis kasutavad tarbijad endiselt laialdaselt tšেকে, samas kui teistes liikmesriikides kasutatakse seda makseviisi väga harva. Käesoleva direktiiviga tuleks seetõttu lubada liikmesriikidel määrata kindlaks muid teenuseid, mida peetakse oluliseks riigi tasandil ja mida tuleks asjaomases liikmesriigis pakkuda koos põhimaksekontoga. Samuti peaks liikmesriik tagama, et krediidasutuste poolt selliste põhimaksekontoga seotud muude teenuste osutamise eest võetavad tasud on mõistlikud.

- (46) Tagamaks, et põhimaksekonto on kättesaadav võimalikult suurele hulgal tarbijatele, tuleks seda pakkuda tasuta või mõistliku tasu eest. Et ergutada pangakontot mitteomavaid tarbijaid jaepangandusturul osalema, peaks liikmesriikidel olema võimalik ette näha, et põhimaksekontosid pakutakse neile tarbijatele eriti soodsatel tingimustel, näiteks tasuta. Liikmesriigid peaksid saama ise otsustada, kuidas teha kindlaks need tarbijad, kes saavad põhimaksekontot kasutada soodsamatel tingimustel, eeldusel et see süsteem kindlustab kaitsetutele tarbijatele juurdepääsuõiguse põhimaksekontole. Igal juhul ei tohiks selline lähenemisviis piirata kõikide tarbijate, sealhulgas mittekaitsetute tarbijate juurdepääsuõigust põhimaksekontole vähemalt mõistliku tasu eest. Igasugused täiendavad tasud, mida kohaldatakse tarbijate suhtes lepingutingimuste täitmatajätmise eest, peaksid olema mõistlikud. Liikmesriigid peaksid kindlaks määrama, milline on mõistlik tasu, võttes arvesse riigisiseseid asjaolusid.
- (47) Krediidiasutus peaks keelduma põhimaksekonto avamisest või lõpetama põhimaksekonto lepingu ainult erijuhtudel, nt rahapesu ja terrorismi rahastamist või kuritegude ennetamist ja uurimist käsitlevate õigusaktide mittejärgimise korral. Isegi sel juhul on keeldumine põhjendatud ainult siis, kui tarbija ei järgi asjaomase õigusakti sätteid, ning mitte põhjusel, et õigusakti järgimise kontrolli menetlus on liiga tülikas või kulukas. Siiski on võimalik, et tarbija saab mõnel juhul kuritarvitada oma õigust avada ja kasutada põhimaksekontosid. Näiteks peaks liikmesriikidel olema võimalik lubada, et krediidiasutus võtab tarbija suhtes, kes on pannud toime sellise kuriteo nagu raske pettus krediidiasutuse vastu, meetmeid, mille eesmärk on ära hoida selliste kuritegude kordumist. Sellised meetmed võivad hõlmata näiteks selle tarbija jaoks põhimaksekontole juurdepääsu piiramist teatavaks ajavahemikuks. Peale selle võib esineda juhtumeid, mil maksekonto taotluse esmane tagasilükkamine võib olla vajalik selleks, et selgitada välja need tarbijad, kellele oleks kasulik omada maksekontot soodsamatel tingimustel. Sel juhul peaks krediidiasutus tarbijale teatama, et kui tema sellise maksekonto avamise taotlus, mille eest võetakse tasu, on tagasi lükatud, võib ta kasutada erikorda, et saada juurdepääs tasuta põhimaksekontole. Mõlemad sellised võimalused peaksid siiski olema piiratud, konkreetsed ja tuginema siseriiklikus õiguses täpselt kindlaksmääratud sätetele. Muude olukordade kindlaksmääramisel, mille puhul krediidiasutused võivad keelduda tarbijatele maksekonto pakkumisest, peaks liikmesriikidel olema muu hulgas võimalik lisada avaliku julgeoleku või avaliku korraga seotud põhjused.
- (48) Liikmesriigid ja krediidiasutused peaksid andma tarbijatele selget ja arusaadavat teavet põhimaksekonto avamise ja kasutamise õiguse kohta. Liikmesriigid peaksid tagama, et kommunikatsioonimeetmed on piisavad ja hästi suunatud ning nende abil jõutakse eelkõige pangakontot mitte omavate, kaitsetumate ja liikuvate tarbijateni. Krediidiasutused peaksid andma aktiivselt tarbijatele kättesaadavat teavet pakutava põhimaksekonto konkreetsete omaduste, põhimaksekonto tasude ja põhimaksekonto kasutustingimuste kohta ja pakkuma sellega seoses piisavalt abi ning andma samuti teavet sammude kohta, mida tarbijad peaksid põhimaksekonto avamise õiguse kasutamiseks astuma. Eelkõige tuleks tarbijaid teavitada sellest, et täiendavate teenuste ostmine ei ole põhimaksekontole juurdepääsu saamiseks kohustuslik.
- (49) Liikmesriigid peaksid edendama meetmeid, mis toetavad kõige kaitsetumate tarbijate teadmiste parandamist, pakkudes neile juhiseid ja abi nende rahaliste vahendite haldamiseks. Samuti on vaja anda teavet selliste juhiste kohta, mida võivad tarbijatele anda tarbijaorganisatsioonid ja riiklikud asutused. Samuti peaksid liikmesriigid edendama krediidiasutuste algatusi, mis on suunatud põhimaksekonto pakkumise ja sõltumatu finantsalase harrimise kombineerimisele.
- (50) Selleks et hõlbustada makseteenuse pakkujatel teenuste osutamist piiriülevalt ning lihtsustada koostööd, teabevahetust ja vaidluste lahendamist pädevate asutuste vahel, peaksid krediidivahendajatele tegevusloa andmise ja nende üle järelevalve teostamise eesmärgil käesoleva direktiivi täitmist tagavad pädevad asutused olema asutused, kes tegutsevad Euroopa Pangandusjärelevalve egiidi all, nagu on sätestatud määruses (EL) nr 1093/2010 või muud asutused, tingimusel et nad teevad koostööd Euroopa Pangandusjärelevalve egiidi all tegutsevate asutustega käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmiseks.

- (51) Liikmesriigid peaksid määrama pädevad asutused, kes on volitatud tagama käesoleva direktiivi täitmise, ja tagama, et neile antakse uurimise ja täitmise tagamise volitused ning piisavad vahendid, mis on vajalikud nende ülesannete täitmiseks. Pädevad asutused võivad käesoleva direktiivi teatavate aspektide puhul pöörduda kohtusse, kes on pädev andma kohtumääruse, sealhulgas kaevata selle vajaduse korral edasi. See võib anda liikmesriigile võimaluse – eelkõige siis, kui käesoleva direktiivi sätted võetakse üle eraõigusesse – jätta nende sätete täitmise tagamine asjaomaste organite ja kohtute hooleks. Liikmesriikidel peaks olema õigus määrata käesolevas direktiivis sätestatud ulatuslike kohustuste täitmise tagamiseks erinevaid pädevaid asutusi. Näiteks mõne sätte puhul võiks liikmesriik määrata pädevaks asutuseks asutuse, mis vastutab tarbijakaitseõiguse rakendamise eest, ning mõne muu sätte puhul otsustada määrata usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega tegeleva asutuse. Õigus määrata erinevaid pädevaid asutusi ei tohiks mõjutada pideva järelevalve ja pädevate asutuste vahelise koostöö kohustust, nagu on ette nähtud käesolevas direktiivis.
- (52) Tarbijatel peaks olema juurdepääs tulemuslikule ja tõhusale vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlusele, et lahendada käesoleva direktiivi kohastest õigustest ja kohustustest tulenevaid vaidlusi. Seoses asjaomaste lepinguliste vaidlustega on selline juurdepääs juba tagatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/11/EL⁽¹⁾. Samuti peaks tarbijatel olema juurdepääs vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlusele lepingueelsete vaidluste korral, mis on seotud käesoleva direktiivi kohaste õiguste ja kohustustega, näiteks juhul, kui neile keeldutakse võimaldamast juurdepääsu põhimaksekontole. Seetõttu sätestatakse käesolevas direktiivis, et tarbijatele peaksid käesoleva direktiiviga kehtestatud õiguste ja kohustustega seotud vaidluste lahendamiseks olema kättesaadav vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus. Selline vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus ja seda pakkuvad üksused peaksid vastama direktiiviga 2013/11/EL sätestatud kvaliteedinõuetele. Käesoleva direktiivi järgimiseks on vaja töödelda tarbija isikuandmeid. Isikuandmete töötlemist reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ⁽²⁾. Seepärast tuleks käesolevas direktiivis järgida direktiiviga 95/46/EÜ kehtestatud eeskirju.
- (53) Iga kahe aasta järel ja esimest korda nelja aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist peaksid liikmesriigid koguma usaldusväärseid aastapõhiseid statistilisi andmeid käesoleva direktiivi kohaste meetmete toimimise kohta. Nad peaksid kasutama kõiki asjakohaseid teabeallikaid ja edastama kõnealuse teabe komisjonile. Komisjon peaks liikmesriikidelt saadud teabe põhjal esitama aruande esimest korda neli aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist ning pärast seda iga kahe aasta järel.
- (54) Käesolev direktiiv tuleks läbi vaadata viis aastat pärast selle jõustumist, et võtta arvesse turu suundumusi, näiteks uut laadi maksekontode ja -teenuste turuletulekut, samuti liidu õiguse muude valdkondade arengut ning liikmesriikide kogemusi. Läbivaatamise aruanne peaks hõlmama nimekirja menetlustest, mis komisjon on käesoleva direktiivi rikkumise kohta algatanud. Aruandes tuleks hinnata, milline on käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate maksekontode eest võetavate tasude keskmine tase, kas võetud meetmed on aidanud tarbijatel paremini aru saada maksekonto tasudest, parandanud maksekontode võrreldavust ja hõlbustanud maksekontode vahetamist, ning kui palju on kontoomanikke, kes on maksekontot vahetanud pärast käesoleva direktiivi ülevõtmist.

Aruandes tuleks ka analüüsida põhimaksekontot pakkuvate krediidiasutuste arvu ja avatud põhimaksekontode arvu, kaasa arvatud varem pangakontot mitte omanud tarbijate puhul, liikmesriikide parimaid tavasid tarbijate kõrvalejätuse vähendamiseks juurdepääsul makseteenustele ning keskmisi aastatasusid, mida põhimaksekonto eest võetakse. Selles tuleks hinnata ka maksekontode liidu piires vahetamise võimaluse rakendamise kulusid ja kasulikkust, maksete automaatse ühe liikmesriigi piires ühelt maksekontolt teisele ümbersuunamise tagamise raamistiku teostatavust kombineerituna automaatse teadete saatmisega makse saajale või maksjale korralduse ümbersuunamise korral, ning vahetamisteenuste laiendamist sellistele juhtudele, kui edastav ja vastuvõttev makseteenuse pakkuja asuvad eri liikmesriikides. Aruandes tuleks ühtlasi hinnata olemasolevate meetmete tõhusust ja lisameetmete

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta direktiiv 2013/11/EL tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2009/22/EÜ (tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise direktiiv) (ELT L 165, 18.6.2013, lk 63).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

vajadust, et suurendada finantsalast kaasamist ja toetada kaitsetumaid ühiskonnaliikmeid liigse võlakooormuse küsimustes. Lisaks tuleks hinnata, kas sätted teabe kohta, mida makseteenuse pakkujad esitavad kombineeritud toodete pakkumisel, on piisavad või kas tuleks võtta lisameetmeid. Samuti tuleks selles hinnata vajadust võtta lisameetmeid seoses võrdlusveebisaitidega ning vajadust võrdlusveebisaite akrediteerida. Komisjon peaks selle aruande esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule, asjakohasel juhul koos seadusandliku akti eelnõuga.

- (55) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 6 lõikele 1 hartas tunnustatud põhimõtteid.
- (56) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt hõlbustada maksekontoga seotud tasude läbipaistvust ja võrreldavust, maksekonto vahetamist ning põhimaksekontole juurdepääsu, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid vajaduse tõttu ületada turu killustatus ja tagada liidus ühtne reeglistik paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (57) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (58) Euroopa andmekaitseinspektoriga on konsulteeritud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva direktiiviga nähakse ette selliste tasude läbipaistvuse ja võrreldavuse nõuded, mida nõutakse tarbijatelt seoses nende liidus hoitavate maksekontodega, eeskirjad maksekontode vahetamise kohta liikmesriigi piires ning eeskirjad, millega hõlbustatakse tarbijate jaoks kontode piiriülest avamist.
2. Samuti määratakse käesoleva direktiiviga kindlaks selliste eeskirjade ja tingimuste raamistik, mille kohaselt tagavad liikmesriigid liidu piires tarbijatele õiguse avada ja kasutada põhimaksekontot.
3. II ja III peatükki kohaldatakse makseteenuse pakkujatele.
4. IV peatükki kohaldatakse krediidasutustele.

Liikmesriigid võivad otsustada, et nad kohaldavad IV peatükki makseteenuse pakkujatele, kes ei ole krediidasutused.

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

5. Liikmesriigid võivad otsustada, et nad ei kohalda kogu käesolevat direktiivi või osa sellest Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL⁽¹⁾ artikli 2 lõikes 5 osutatud üksuste suhtes.

6. Käesolevat direktiivi kohaldatakse maksekontole, mille abil tarbija saab teha vähemalt järgmisi toiminguid:

a) paigutada raha maksekontole;

b) maksekontolt sularaha välja võtta;

c) teha kolmandatele isikutele suunatud maksetehinguid ja võtta vastu kolmandate isikute maksetehinguid, sealhulgas krediidikorraldusi.

Liikmesriigid võivad otsustada, et nad kohaldavad kogu käesolevat direktiivi või osa sellest maksekontodele, mis ei ole esimeses lõigus nimetatud maksekonto.

7. Põhimaksekonto avamine ja kasutamine käesoleva direktiivi kohaselt peab olema kooskõlas direktiiviga 2005/60/EÜ.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „tarbija” – füüsiline isik, kes tegutseb eesmärgil, mis ei ole seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega;
- 2) „liidus seaduslikult elav” – füüsilise isiku puhul õigus liikmesriigis liidu või siseriikliku õiguse alusel elada, sealhulgas tarbijate puhul, kellel ei ole alalist elukohta, ning pagulasseisundit käsitleva 28. juuli 1951. aasta Genfi konventsiooni, selle 31. jaanuari 1967. aasta protokoll ja muude asjaomaste rahvusvaheliste lepingute kohaste varjupaika taotlevate isikute puhul;
- 3) „maksekonto” – ühe või mitme tarbija nimel olev konto, mida kasutatakse maksetehingute tegemiseks;
- 4) „makseteenus” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 3 määratletud makseteenus;
- 5) „maksetehing” – maksja või saaja algatatud raha sissemakse, ülekandmine või väljavõtmine, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja saaja vahel;
- 6) „maksekontoga seotud teenused” – kõik teenused, mis on seotud maksekonto avamise, kasutamise ja sulgemisega, sh direktiivi 2007/64/EÜ artikli 3 punkti g kohaldamisalasse jäävad makseteenused ja maksetehingud ning arvelduskrediitvahend ja kontojäägi ületamine;
- 7) „makseteenuse pakkuja” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 9 määratletud makseteenuse pakkuja;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- 8) „krediidiasutus” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutus;
- 9) „makseviis” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 23 määratletud makseviis;
- 10) „edastav makseteenuse pakkuja” – makseteenuse pakkuja, kes edastab maksekonto vahetamise teostamiseks nõutava teabe;
- 11) „vastuvõttev makseteenuse pakkuja” – makseteenuse pakkuja, kellele edastatakse maksekonto vahetamise teostamiseks nõutav teave;
- 12) „maksekäsund” – makseteenuse pakkujale maksja või saaja antud juhis maksetehingu täitmiseks;
- 13) „maksja” – füüsiline või juriidiline isik, kellele on avatud maksekonto ja kes annab maksekäsundi selle maksekonto debiteerimiseks, või kui maksjal maksekontot ei ole, füüsiline või juriidiline isik, kelle maksekäsundis on märgitud makse saaja maksekonto;
- 14) „makse saaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes on maksetehingu ülekandes märgitud kui raha saaja;
- 15) „tasud” – kõik tarbija poolt makseteenuse pakkujale maksekontoga seotud teenuste osutamise eest ja nendega seoses makstavad tasud ja trahvid;
- 16) „hoiuse summalt makstava intressi määr” – määr, mille alusel tarbijale makstakse maksekontol raha hoidmise eest intressi;
- 17) „püsiv andmekandja” – vahend, mis võimaldab tarbijal säilitada isiklikult sellele tarbijale suunatud teavet nii, et sellele on teabe eesmärgiga vastavuses oleva aja jooksul võimalik hilisemaks kasutamiseks ligi pääseda, ja mis võimaldab säilitatud teavet muutmata kujul taasesitada;
- 18) „maksekonto vahetamine” või „vahetamisteenus” – tarbija taotlusel teabe edastamine ühelt makseteenuse pakkujalt teisele kas maksekontoga seotud kõigi krediidikorralduste püsikorralduste, korduvate otsekorralduste ja korduvate laekuvate krediidikorralduste kohta või mõne kohta neist, või positiivse kontojäägi ülekandmise kohta ühelt maksekontolt teisele või mõlema kohta koos varasema maksekonto sulgemisega või ilma selleta;
- 19) „otsekorraldus” – riigisisene või piiriülene makseteenus, mille eesmärk on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja maksja nõusoleku alusel;
- 20) „krediidikorraldus” – riigisisene või piiriülene makseteenus, mille puhul makseteenuse pakkuja, kelle juures maksja maksekonto asub, krediteerib makse saaja maksekontot maksetehingu või järjestikuste maksetehingutega maksja maksekontolt maksja antud juhise alusel;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

- 21) „püsiikorraldus” – makseteenuse pakkujale, kelle juures maksja maksekonto asub, maksja poolt antud juhis täita korrapärase ajavahemike järel või kindlaksmääratud kuupäevadel krediidikorraldusi;
- 22) „raha” – pangatähed ja mündid, elektroonsel kujul edastatav raha ja e-raha nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/110/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktis 2;
- 23) „raamleping” – makseteenuse leping, millega reguleeritakse üksikute ja järjestikuste maksetehingute täitmist tulevikus ning mis võib sisaldada maksekonto avamise kohustust ja tingimusi;
- 24) „arvelduspäev” – päev, mil asjaomane makseteenuse pakkuja on maksetehingu täitmiseks vajalikuks arvelduseks avatud;
- 25) „arvelduskrediidivahend” – selgesõnaline krediidleping, millega makseteenuse pakkuja teeb tarbijale kättesaadavaks raha, mis ületab tarbija maksekonto jääki;
- 26) „kontojäägi ületamine” – vaikumisi lubatud arvelduskrediit, millega makseteenuse pakkuja teeb tarbijale kättesaadavaks raha, mis ületab tarbija maksekonto jääki või kokkulepitud arvelduskrediidivahendit;
- 27) „pädev asutus” – artikli 21 kohaselt liikmesriigi poolt pädeva asutusena määratud asutus.

II PEATÜKK

MAKSEKONTO TASUDE VÕRRELDAVUS

Artikkel 3

Selliste kõige tüüpilisemate maksekonto teenuste loetelu, mille eest võetakse tasu liikmesriigi tasandil ja millele laienevad standarditud mõisted

1. Liikmesriigid kehtestavad vähemalt 10 ja mitte rohkem kui 20 kõige tüüpilisema maksekontoga seotud teenuse esialgse loetelu, mille eest vähemalt üks makseteenuse pakkuja võtab tasu liikmesriigi tasandil. Loetelus esitatakse mõisted ja määratlused iga kindlaks tehtud teenuse kohta. Liikmesriigi igas ametlikus keeles kasutatakse iga teenuse tähistamiseks ainult üht mõistet.
2. Lõike 1 kohaldamisel võtavad liikmesriigid arvesse teenuseid,
 - a) mida tarbijad kõige sagedamini seoses oma maksekontoga kasutavad ning
 - b) millega kaasnevad tarbijale kõige suuremad kulud nii üldiselt kui ka ühiku kohta.

Et käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud kriteeriume oleks võimalik asjakohaselt kohaldada, annab Euroopa Panga- ja arvutustegevuse järelevalve määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 kohaselt välja suunised hiljemalt 18. märtsil 2015.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele lõikes 1 osutatud esialgse loetelu hiljemalt 18. septembri 2015. Taotluse korral esitavad liikmesriigid komisjonile lisateavet andmete kohta, mille alusel see loetelu lõikes 2 sätestatud kriteeriumeid arvestades koostati.

4. Lõike 3 alusel esitatud esialgsetele loeteludele tuginedes töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles sätestatakse liidu standarditud terminoloogia nende teenuste kohta, mis on iseloomulikud vähemalt enamikule liikmesriikidele. Liidu standarditud terminoloogia hõlmab iseloomulike teenuste ühtseid mõisteid ja määratlusi ning see tehakse kättesaadavaks liidu institutsioonide ametlikes keeltes. Liikmesriigi igas ametlikus keeles kasutatakse iga teenuse tähistamiseks ainult üht mõistet.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 18. septembri 2016.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korraga.

5. Liikmesriigid võtavad lõike 4 kohaselt vastu võetud liidu standarditud terminoloogia üle lõikes 1 osutatud esialgsesse loetellu ning avaldavad sellel põhineva kõige tüüpilisemate maksekontoga seotud teenuste lõpliku loetelu viivitamata, ent hiljemalt kolme kuu jooksul pärast seda, kui lõikes 4 osutatud delegeeritud õigusakt on jõustunud.

6. Pärast lõikes 5 osutatud lõpliku loetelu avaldamist hindavad liikmesriigid lõigete 1 ja 2 kohaselt kehtestatud kõige tüüpilisemate teenuste loetelu ja asjakohasel juhul ajakohastavad seda iga nelja aasta tagant. Nad esitavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele oma hindamise tulemused ja asjakohasel juhul kõige tüüpilisemate teenuste ajakohastatud loetelu. Euroopa Pangandusjärelevalve vaatab liidu standarditud terminoloogia läbi ja vajaduse korral ajakohastab seda, järgides lõikes 4 sätestatud menetlust. Pärast liidu standarditud terminoloogia ajakohastamist ajakohastavad ja avaldavad liikmesriigid oma lõplikud loetelud, nagu on osutatud lõikes 5, ning tagavad, et makseteenuse pakkujad kasutavad ajakohastatud mõisteid ja määratlusi.

Artikkel 4

Teenuste hinnakiri ja sõnastik

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2007/64/EÜ artikli 42 lõike 3 ja direktiivi 2008/48/EÜ II peatüki kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et aegsasti enne tarbijaga maksekonto lepingu sõlmimist esitavad makseteenuse pakkujad tarbijale paberikandjal või muul püsival andmekandjal teenuste hinnakirja, mis sisaldab käesoleva direktiivi artikli 3 lõikes 5 osutatud kõige tüüpilisemate maksekontoga seotud teenuste lõplikus loetelus esitatud standarditud mõisteid ning, kui teenust pakub makseteenuse pakkuja, siis iga teenuse eest võetavat tasu.

2. Teenuste hinnakiri:

a) on lühike ja eraldiseisev dokument;

b) esitatakse ja vormistatakse selgelt ja kergesti loetaval kujul, kasutades selleks loetavas suuruses tähemärke;

c) ei ole vähem arusaadav kui, olles algselt küll koostatud värviliselt, see on trükitud või kopeeritud mustvalgelt;

d) on kirjutatud selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus maksekontot pakutakse, või tarbija ja makseteenuse pakkuja kokkuleppel mõnes muus keeles;

- e) on täpne, ei tohi olla eksitav ning on väljendatud maksekonto valuutas või tarbija ja makseteenuse pakkuja kokkuleppel liidu mõnes muus valuutas;
- f) sisaldab esimese lehekülje ülaosas ühise sümboli kõrval pealkirja „Teenuste hinnakiri”, mis eristab seda teistest dokumentidest, ning
- g) sisaldab selgitust, et teenuste hinnakiri sisaldab kõige tüüpilisemate maksekontoga seotud teenuste tasusid ning et täielik lepingueelne ja lepinguline teave kõikide pakutavate teenuste kohta esitatakse muudes dokumentides.

Liikmesriigid võivad otsustada, et lõike 1 kohaldamiseks esitatakse teenuste hinnakiri koos muude maksekontosid ja nendega seonduvaid teenuseid käsitlevate liidu või liikmesriigi seadusandlike aktide alusel nõutud teabega, tingimusel et täidetakse kõiki käesoleva lõike esimese lõigu nõudeid.

3. Kui üht või mitut teenust pakutakse osana maksekontoga seotud teenuste paketist, märgitakse teenuste hinnakirjas kogu paketi eest võetav tasu, paketti kuuluvad teenused ja nende kogus ning lisatasu mis tahes teenuse eest, mille puhul ületatakse pakettitasuga hõlmatud kogus.

4. Liikmesriigid kehtestavad makseteenuse pakkujatele kohustuse teha tarbijatele kättesaadavaks sõnastik vähemalt artikli 3 lõikes 5 osutatud lõplikus loetelus kasutatud standarditud mõistete ja seonduvate määratluste kohta.

Liikmesriigid tagavad, et esimeses lõigus osutatud sõnastik, sealhulgas võimalikud muud määratlused on kirjutatud selges, üheselt mõistetavas ja mittetehnilises keeles ega ole eksitavad.

5. Makseteenuse pakkujad tagavad, et teenuste hinnakiri ja sõnastik on tarbijatele kogu aeg kättesaadavad. Hinnakiri ja sõnastik tuleb esitada hõlpsasti juurdepääsetaval viisil, sealhulgas mittetarbijatele, elektroonilisel kujul veebisaidil, kui see on olemas, ning makseteenuse pakkuja ruumides, mis on avatud tarbijale. Need esitatakse kliendi taotluse korral tasuta ka paber kandjal või muul püsival andmekandjal.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab pärast liikmesriikide asutustega konsulteerimist ja kliendiuuringu läbiviimist välja rakendusliku tehnilise standardi eelnõu teenuste hinnakirja standarditud vormingu ja selle ühise sümboli kohta.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse rakendusliku tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt 18. septembril 2016.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslik tehniline standard kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

7. Pärast liidu standarditud mõistete ajakohastamist vastavalt artikli 3 lõikele 6, vaatab Euroopa Pangandusjärelevalve teenuste hinnakirja standarditud vormingu ja hinnakirja ühise sümboli vajaduse korral läbi ja ajakohastab seda, järgides käesoleva artikli lõikes 6 sätestatud menetlust.

Artikkel 5

Makstud tasude ülevaade

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2007/64/EÜ artiklite 47 ja 48 ning direktiivi 2008/48/EÜ artikli 12 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et makseteenuse pakkujad esitavad vähemalt kord aastas tarbijale tasuta ülevaate kõigist tema maksekontoga seotud teenuste eest makstud tasudest ning, kui see on asjakohane, info käesoleva artikli lõike 2 punktides c ja d osutatud intressimäärade kohta. Kui see on asjakohane, kasutavad makseteenuse pakkujad käesoleva direktiivi artikli 3 lõikes 5 sätestatud lõplikus loetelus sisalduvaid standarditud mõisteid.

Tarbijaga lepitakse kokku, millist sidekanalit makstud tasude ülevaate esitamiseks kasutatakse. Vähemalt tarbija soovil esitatakse makstud tasude ülevaade paberil.

2. Makstud tasude ülevaade sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- a) iga teenuse eest tasutud ühikuhind ja teenuse kasutamise kordade arv asjaomasel ajavahemikul ning juhul kui teenuseid pakutakse paketi, siis kogu paketi eest nõutud tasu ja selle sissenõudmise arv asjaomasel ajavahemikul ning lisatasu mis tahes teenuse eest, mille puhul ületatakse paketi tasuga hõlmatud kogus;
- b) asjaomasel ajavahemikul makstud tasude kogusumma iga teenuse eest, iga osutatud teenuspaketi eest ning teenuste eest, mille puhul ületatakse paketi tasuga hõlmatud kogus;
- c) asjaomasel ajavahemikul maksekonto suhtes kohaldatud arvelduskrediidi intressimäär ja arvelduskrediidi kasutamise eest nõutud intressi kogusumma, kui see on asjakohane;
- d) asjaomasel ajavahemikul maksekontol oleva hoiuse summalt makstava intressi määr ja teenitud intressi kogusumma, kui see on asjakohane;
- e) asjaomasel ajavahemikul osutatud kõigi teenuste eest makstud tasude kogusumma.

3. Makstud tasude ülevaade:

- a) esitatakse ja vormistatakse selgelt ja kergesti loetaval kujul, kasutades selleks loetavas suuruses tähemärke;
- b) on täpne, ei tohi olla eksitav ning on väljendatud maksekonto valuutas või tarbija ja maksteenuste pakkuja kokkuleppel mõnes muus valuutas;
- c) sisaldab makstud tasude ülevaate esimese lehekülje ülaosas ühise sümboli kõrval pealkirja „Makstud tasude ülevaade”, mis eristab seda teistest dokumentidest, ning
- d) on kirjutatud selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus maksekontot pakutakse, või tarbija ja maksteenuste pakkuja kokkuleppel mõnes muus keeles.

Liikmesriigid võivad otsustada, et makstud tasude ülevaade esitatakse koos maksekontot ja maksekontoga seotud teenuseid käsitlevate liidu või liikmesriigi seadusandlike aktide alusel nõutud teabega, tingimusel et kõik esimese lõigu nõuded on täidetud.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab pärast liikmesriikide asutustega konsulteerimist ja tarbijauuringu läbiviimist välja rakenduslikud tehnilised standardid makstud tasude ülevaate standarditud esitlusvormingu ja selle ühise sümboli kohta.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab esimeses lõigus osutatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 18. septembril 2016.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

5. Pärast liidu standarditud mõistete ajakohastamist vastavalt artikli 3 lõikele 6 vaatab Euroopa Pangandusjärelvalve makstud tasude ülevaate ja selle ühise sümboli standarditud vormingu vajaduse korral läbi ja ajakohastab seda, järgides käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud menetlust.

Artikkel 6

Tarbijatele esitatav teave

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad kasutavad tarbijatele esitatavas lepingulises, äri- ja turundusteabes asjakohasel juhul artikli 3 lõikes 5 osutatud lõplikus loetelus sätestatud standarditud mõisteid. Makseteenuse pakkujad võivad teenuste hinnakirjas ja makstud tasude ülevaates kasutada kaubamärkide nimetusi, tingimusel et neid kasutatakse lisaks artikli 3 lõikes 5 osutatud lõplikus loetelus sätestatud standarditud mõistetele asjaomaste teenuste sekundaarse nimetusena.

2. Makseteenuse pakkujad võivad tarbijatele esitatavas lepingulises, äri- ja turundusteabes kasutada oma teenuste tähistamiseks kaubamärkide nimetusi, tingimusel et nad asjakohasel juhul selgelt osutavad vastavatele standarditud mõistetele, mis on sätestatud artikli 3 lõikes 5 osutatud lõplikus loetelus.

Artikkel 7

Võrdlusveebisaidid

1. Liikmesriigid tagavad, et tarbijatel on tasuta juurdepääs vähemalt ühele veebisaidile, kus võrreldakse tasusid, mida makseteenuse pakkujad nõuavad vähemalt artikli 3 lõikes 5 osutatud lõplikus loetelus sätestatud teenuste eest liikmesriigi tasandil.

Võrdlusveebisaiti võib hallata kas eraettevõtja või avaliku sektori asutus.

2. Liikmesriigid võivad nõuda, et lõikes 1 osutatud võrdlusveebisaidid sisaldaksid makseteenuse pakkuja pakutava teenuse taset iseloomustavaid täiendavaid võrdlevaid tegureid.

3. Kooskõlas lõikega 1 loodud võrdlusveebisaidid peavad vastama järgmistele tingimustele:

a) tegutsema sõltumatult, tagades et makseteenuse pakkujaid koheldakse otsingutulemustes võrdselt;

b) selgelt avaldama oma omanikud;

c) esitama selged ja objektiivsed kriteeriumid, millel võrdlus põhineb;

d) olema lihtsas ja üheselt mõistetavas keeles ning asjakohasel juhul kasutama artikli 3 lõikes 5 osutatud lõplikus loetelus esitatud standarditud mõisteid;

e) pakkuma täpset ja ajakohastatud teavet ning näitama viimase ajakohastamise aega;

f) sisaldama mitmesuguseid maksekonto pakkumisi, mis hõlmavad märkimisväärset osa turust ning juhul kui esitatav teave ei anna turust täielikku ülevaadet, andma selle kohta enne tulemuste kuvamist selget teavet, ning

g) tagama tõhusa menetluse avaldatud tasusid puudutavast ebaõigest teabest teatamiseks.

4. Liikmesriigid tagavad, et veebis tehakse kättesaadavaks teave käesoleva artikliga kooskõlas olevate veebisaitide kättesaadavuse kohta.

*Artikkel 8***Koos muu toote või teenusega pakutav maksekonto**

Liikmesriigid tagavad, et kui maksekontot pakutakse osana paketist koos muu toote või teenusega, mis ei ole maksekontoga seotud teenus, teavitab makseteenuse pakkuja tarbijat sellest, kas on võimalik omandada maksekontot eraldi, ning juhul kui see on võimalik, esitab eraldi teabe kulude ja tasude kohta, mis on seotud iga kõnealusel pakendis pakutava muu toote ja teenusega, mida on võimalik osta eraldi.

III PEATÜKK

MAKSEKONTO VAHETAMINE*Artikkel 9***Vahetamisteenuse pakkumine**

Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad pakuvad artiklis 10 kirjeldatud vahetamisteenust samas valuutas olevate maksekontode puhul, mis tahes tarbijale, kes avab maksekonto või omab maksekontot asjaomase liikmesriigi territooriumil asuva makseteenuse pakkuja juures.

*Artikkel 10***Vahetamisteenus**

1. Liikmesriigid tagavad, et vahetamisteenuse algatab vastuvõttev makseteenuse pakkuja tarbija nõudmisel. Vahetamisteenus peab vastama vähemalt lõigetele 2–6.

Liikmesriigid võivad kehtestada või säilitada alternatiivseid meetmeid lisaks lõigetes 2–6 osutatud meetmetele, tingimusel et:

- a) see on selgelt tarbija huvides,
- b) sellega ei kaasne tarbijatele lisakoormust ning
- c) vahetamine viiakse lõpule maksimaalselt lõigetes 2–6 osutatud üldise ajavahemiku jooksul.

2. Vahetamisteenust osutavad vastuvõtavad makseteenuse pakkujad pärast seda, kui on saanud tarbijalt selleks volituse. Kahe või enama kontoomaniku puhul tuleb volitus saada igalt kontoomanikult.

Volitus koostatakse selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus vahetamisteenus on algatatud, või mõnes muus poolte vahel kokkulepitud keeles.

Volitus võimaldab tarbijal anda edastavale makseteenuse pakkujale konkreetse nõusoleku iga lõikes 3 osutatud toiminguteostamiseks ning vastuvõtvale makseteenuse pakkujale konkreetse nõusoleku iga lõikes 5 osutatud toiminguteostamiseks.

Volitus võimaldab tarbijal eraldi kindlaks määrata laekuvad kredithaldused, kredithalduste püsikordused ja otsekordused volitused, mis kuuluvad vahetamisele. Samuti saavad tarbijad volituses kindlaks määrata kuupäeva, millest alates hakatakse vastuvõtva makseteenuse pakkuja juures avatud või omataval maksekontolt tegema kredithalduste püsikordused ja otsekordused. See kuupäev peab olema vähemalt kuus arvelduspäeva hilisem kui päev, mil vastuvõttev makseteenuse pakkuja saab edastavalt makseteenuse pakkujalt lõike 4 kohased dokumendid. Liikmesriigid võivad nõuda, et tarbija volitus on kirjalik ja tarbijale antakse volituse koopia.

3. Kahe arvelduspäeva jooksul alates lõikes 2 osutatud volituse saamisest nõuab vastuvõttev makseteenuse pakkuja, et edastav makseteenuse pakkuja teeks järgmist, kui see on tarbija volituses ette nähtud:

- a) edastab vastuvõtvale makseteenuse pakkujale ja, kui tarbija seda eraldi taotleb, tarbijale loetelu nendest olemasolevatest krediidikorralduste püsikorraldustest ja olemasoleva teabe nendest otsekorralduste volitustest, mida vahetatakse;
- b) edastab vastuvõtvale makseteenuse pakkujale ja, kui tarbija seda eraldi taotleb, tarbijale olemasoleva teabe korduvate laekuvate krediidikorralduste ja makse saaja poolsete otsekorralduste kohta, mis on täidetud tarbija maksekontol viimase 13 kuu jooksul;
- c) kui edastaval makseteenuse pakkujal puudub süsteem, millega laekuvad krediidikorraldused ja otsekorraldused suunata automaatselt ümber kontole, mida tarbija omab vastuvõtva makseteenuse pakkuja juures, lõpetab ta otsekorralduste ja laekuvate krediidikorralduste vastuvõtmise alates volituses kindlaks määratud kuupäevast;
- d) peatab püsikorraldused alates volituses kindlaks määratud päevast;
- e) edastab mis tahes järelejäänud positiivse kontojäägi vastuvõtva makseteenuse pakkuja juures avatud või hoitavale maksekontole tarbija poolt kindlaks määratud kuupäeval ning
- f) sulgeb edastava makseteenuse pakkuja juures hoitava maksekonto tarbija poolt kindlaks määratud kuupäeval.

4. Pärast taotluse saamist vastuvõtvalt makseteenuse pakkujalt teeb edastav makseteenuse pakkuja järgmist, kui see on tarbija volituses ette nähtud:

- a) saadab vastuvõtvale makseteenuse pakkujale lõike 3 punktides a ja b osutatud teabe viie arvelduspäeva jooksul;
- b) kui edastaval makseteenuse pakkujal puudub süsteem, millega laekuvad krediidikorraldused ja otsekorraldused suunata automaatselt ümber maksekontole, mida tarbija hoiab või mille tarbija on avanud vastuvõtva makseteenuse pakkuja juures, lõpetab laekuvate krediidikorralduste ja otsekorralduste vastuvõtmise maksekontol alates volituses kindlaks määratud kuupäevast. Liikmesriigid võivad nõuda, et edastav makseteenuse pakkuja peab teavitama maksjat või makse saajat maksetehingu vastuvõtmata jätmise põhjusest;
- c) lõpetab püsikorraldused alates volituses kindlaks määratud päevast;
- d) edastab maksekonto järelejäänud positiivse kontojäägi vastuvõtva makseteenuse pakkuja juures avatud või omatavale maksekontole volituses kindlaks määratud kuupäeval;
- e) ilma et see piiraks direktiivi 2007/64/EÜ artikli 45 lõigete 1 ja 6 kohaldamist, sulgeb maksekonto volituses kindlaks määratud kuupäeval, kui tarbijal ei ole sellel maksekontol täitmata kohustusi ning tingimusel, et käesoleva lõike punktides a, b ja c loetletud toimingud on lõpule viidud. Makseteenuse pakkuja teavitab tarbijat viivitamata, kui sellised täitmata kohustused takistavad tarbija konto sulgemist.

5. Viie arvelduspäeva jooksul pärast edastavalt makseteenuse pakkujalt lõikes 3 osutatud teabe saamist teeb vastuvõttev makseteenuse pakkuja järgmist, nagu ja kui see on volituses ette nähtud ning sellises ulatuses, nagu edastava makseteenuse pakkuja või tarbija esitatav teave võimaldab vastuvõtval makseteenuse pakkujal seda teha:

- a) seab sisse tarbija nõutud krediidikorralduste püsikorraldused ja täidab neid alates volituses kindlaks määratud päevast;
- b) teeb vajalikud ettevalmistused otsekorralduste vastuvõtmiseks ja võtab neid vastu alates volituses kindlaks määratud päevast;
- c) kui see on asjakohane, annab tarbijatele teada, millised on nende õigused määruse (EL) nr 260/2012 artikli 5 lõike 3 punkti d kohaselt;
- d) teatab maksjatele, kes on volituses kindlaks määratud ja teevad tarbija maksekontole korduvaid laekuvaid krediidikorraldusi, tarbija sellise maksekonto andmed, mis tarbijal on vastuvõtva makseteenuse pakkuja juures, ja edastab maksjatele tarbija volituse koopia. Kui vastuvõtval makseteenuse pakkujal ei ole kogu teavet, mida ta peab maksjale edastama, palub ta tarbijal või edastaval makseteenuse pakkujal puuduva teabe esitada;
- e) teatab makse saajatele, kes on volituses kindlaks määratud ja kasutavad otsekorraldusi laekumiste saamiseks tarbija maksekontolt, tarbija sellise maksekonto andmed, mis tarbijal on vastuvõtva makseteenuse pakkuja juures, ja kuupäeva, millest alates teostatakse otsekorraldusi kõnealuselt maksekontolt, ning edastab makse saajatele tarbija volituse koopia. Kui vastuvõtval makseteenuse pakkujal ei ole kogu teavet, mida ta peab makse saajale edastama, palub ta tarbijal või edastaval makseteenuse pakkujal puuduva teabe esitada.

Kui tarbija soovib käesoleva lõike esimese lõigu punktides d ja e osutatud teavet maksjatele või makse saajatele esitada isiklikult, selle asemel et anda vastuvõtvale makseteenuse pakkujale lõike 2 kohaselt konkreetne nõusolek selle tegemiseks, esitab vastuvõttev makseteenuse pakkuja käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud tähtjaks tarbijale standardkirjad, milles on märgitud maksekonto andmed ja volituses kindlaks määratud alguskuupäev.

6. Ilma et see piiraks direktiivi 2007/64/EÜ artikli 55 lõike 2 kohaldamist, ei peata edastav makseteenuse pakkuja makseviise enne tarbija volituses kindlaks määratud kuupäeva, et tarbijale pakutavad makseteenused vahetamisteenuse osutamise ajal ei katkeks.

Artikkel 11

Piiriüleste maksekontode avamise hõlbustamine tarbijate jaoks

1. Liikmesriigid tagavad, et kui tarbija annab oma makseteenuse pakkujale teada soovist avada maksekonto teises liikmesriigis asuva makseteenuse pakkuja juures, osutab see makseteenuse pakkuja, kelle juures on tarbijal maksekonto, tarbija taotluse korral talle järgmist abi:

- a) annab tarbijale tasuta kõigi olemasolevate krediidikorralduste püsikorralduste ja maksja poolsete otsekorralduste volituste loetelu, kui see on olemas, ning olemasolevat teavet korduvate laekuvate krediidikorralduste ja makse saaja poolsete otsekorralduste kohta, mida on tarbija maksekontol tehtud eelmise 13 kuu jooksul. Kõnealune loetelu ei pane uuele makseteenuse pakkujale mingit kohustust hakata osutama teenuseid, mida ta ei osuta;

- b) kannab positiivse kontojäägi tarbija maksekontolt üle tarbija poolt uue makseteenuse pakkuja juures avatud või omatavale maksekontole, tingimusel et esitatud taotlus sisaldab kõiki uue makseteenuse pakkuja andmeid ja tarbija maksekonto andmeid;
- c) sulgeb tarbija maksekonto.

2. Ilma et see piiraks direktiivi 2007/64/EÜ artikli 45 lõigete 1 ja 6 kohaldamist ning juhul kui tarbijal ei ole oma maksekontol täitmata kohustusi, teeb makseteenuse pakkuja, kelle juures tarbijal on maksekonto, käesoleva artikli lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud toimingud tarbija poolt kindlaks määratud kuupäevaks, mis peab olema vähemalt kuus arvelduspäeva pärast seda, kui makseteenuse pakkuja on kätte saanud tarbija taotluse, kui poolte vahel ei ole kokku lepitud teisiti. Makseteenuse pakkuja teavitab tarbijat viivitamata, kui täitmata kohustused takistavad maksekonto sulgemist.

Artikkel 12

Vahetamisteenusega seotud tasud

1. Liikmesriigid tagavad, et tarbijatel on tasuta juurdepääs isikustatud teabele olemasolevate püsiorganisatsioonide ja otseorganisatsioonide kohta, mida edastav või vastuvõttev makseteenuse pakkuja säilitab.
2. Liikmesriigid tagavad, et edastav makseteenuse pakkuja edastab teabe, mida vastuvõttev makseteenuse pakkuja on nõudnud artikli 10 lõike 4 punkti a kohaselt, ilma tarbijalt või vastuvõtvalt makseteenuse pakkujalt tasu nõudmata.
3. Liikmesriigid tagavad, et võimalikud tasud, mida edastav makseteenuse pakkuja nõuab tarbijalt tema juures oleva maksekonto sulgemise eest, määratakse kindlaks vastavalt direktiivi 2007/64/EÜ artikli 45 lõigetele 2, 4 ja 6.
4. Liikmesriigid tagavad, et võimalikud tasud, mida edastav või vastuvõttev makseteenuse pakkuja nõuab tarbijalt artikli 10 kohase mis tahes teenuse eest, välja arvatud käesoleva artikli lõigetes 1–3 osutatud teenuste eest, on mõistlikud ja kooskõlas kõnealuse makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.

Artikkel 13

Tarbijale tekitatud rahaline kahju

1. Liikmesriigid tagavad, et sellise rahalise kahju, sealhulgas tasud ja intressid, mida tarbija kannab otseselt seetõttu, et maksekonto vahetamises osalev makseteenuse pakkuja ei täida artikli 10 kohaseid kohustusi, hüvitab kõnealune makseteenuse pakkuja viivitamata.
2. Lõikest 1 tulenevat vastutust ei kohaldata ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral, mille üle makseteenuse pakkujal, kes nendele asjaoludele viitab, ei ole kontrolli ning mille tulemused oleksid kõigile jõupingutustele vaatamata olnud vältimatud, või kui makseteenuse pakkuja on kohustatud täitma teisi, liidu või liikmesriigi seadusandlikes aktides sätestatud kohustusi.
3. Liikmesriigid tagavad, et lõigete 1 ja 2 alusel tehakse vastutus kindlaks vastavalt liikmesriigi tasandil kohaldatavate õiguslikele nõuetele.

*Artikkel 14***Vahetamisteenuse kohta esitatav teave**

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkuja teeb vahetamisteenuse kohta tarbijatele kättesaadavaks järgmise teabe:
 - a) edastava ja vastuvõtva makseteenuse pakkuja ülesanded igas maksekonto vahetamise etapis, nagu on kindlaks määratud artiklis 10;
 - b) vastavate etappide lõpuleviimise tähtaeg;
 - c) maksekonto vahetamise eest nõutavad võimalikud tasud;
 - d) teave, mille esitamist võidakse tarbijalt nõuda, ning
 - e) artiklis 24 osutatud vaidluste kohtuvälise lahendamise kord.

Liikmesriigid võivad nõuda, et makseteenuse pakkujad teevad kättesaadavaks ka muu teabe, sealhulgas asjakohasel juhul teabe, mis on vajalik liidu selle hoiuste tagamise skeemi tuvastamiseks, millesse makseteenuse pakkuja kuulub.

2. Lõikes 1 osutatud teave tehakse tasuta kättesaadavaks paber kandjal või muul püsival andmekandjal kõigis makseteenuse pakkuja ruumides, kuhu tarbijal on juurdepääs, ja see on makseteenuse pakkuja veebisaidil kogu aeg elektroonilisel kujul kättesaadav ning esitatakse taotluse korral tarbijatele.

IV PEATÜKK

JURDEPÄÄS MAKSEKONTOLE*Artikkel 15***Diskrimineerimiskeeld**

Liikmesriigid tagavad, et krediidasutused ei diskrimineeri liidus seaduslikult elavaid tarbijaid kodakondsuse või elukoha alusel ega ühelgi muul harta artiklis 21 osutatud põhjusel, kui tarbijad taotlevad maksekontot või soovivad sellele juurdepääsu liidus. Põhimaksekonto omamisele kohaldatavad tingimused ei tohi olla diskrimineerivad.

*Artikkel 16***Põhimaksekontole juurdepääsu õigus**

1. Liikmesriigid tagavad, et põhimaksekontot pakuvad tarbijatele kõik krediidasutused või piisav arv krediidasutusi, et tagada põhimaksekontole juurdepääs kõigile asjaomase liikmesriigi tarbijatele nende territooriumil ning vältida konkurentsi moonutamist. Liikmesriigid tagavad, et põhimaksekontot ei paku mitte ainult sellised krediidasutused, kes pakuvad maksekontot üksnes internetirakenduste kaudu.
2. Liikmesriigid tagavad, et liidus seaduslikult elavatel tarbijatel, sealhulgas kindla elukohata tarbijatel, varjupaigataotlejatel ja tarbijatel, kellele ei ole antud elamisluba, kuid kelle väljasaatmine on võimatu õiguslikel või faktilistel põhjustel, on õigus avada nende territooriumil asuvate krediidasutuste juures põhimaksekonto ja seda kasutada. Sellist õigust kohaldatakse olenemata tarbija elukohast.

Austades täielikult aluslepingutega tagatud põhivabadusi, võivad liikmesriigid nõuda, et tarbijad, kes soovivad nende territooriumil avada põhimaksekonto, näitaksid selle vastu üles tõelist huvi.

Liikmesriigid tagavad, et kõnealuse õiguse teostamine ei ole tarbija jaoks liiga keeruline ega tülikas.

3. Liikmesriigid tagavad, et põhimaksekontot pakkuvad krediidasutused avavad põhimaksekonto või lükkavad tarbija põhimaksekonto avamise taotluse tagasi viivitamata, ent hiljemalt kümne arvelduspäeva jooksul pärast täieliku taotluse saamist.

4. Liikmesriigid tagavad, et krediidasutused lükkavad põhimaksekonto avamise taotluse tagasi juhul, kui sellise konto avamise tulemusel rikutaks direktiivi 2005/60/EÜ sätteid rahapesu vältimise ja terrorismi rahastamise takistamise kohta.

5. Liikmesriigid võivad lubada põhimaksekontot pakkuvatel krediidasutustel sellise konto avamise taotluse tagasi lükata, kui tarbijal juba on asjaomase liikmesriigi territooriumil asuva krediidasutuse juures maksekonto, mis võimaldab tal kasutada artikli 17 lõikes 1 loetletud teenuseid, välja arvatud juhul, kui tarbija teatab, et ta on saanud teatise maksekonto sulgemise kohta.

Sellisel juhul võivad krediidasutused enne põhimaksekonto avamist kontrollida, kas tarbijal on maksekonto või ei ole maksekontot samas liikmesriigis asuva krediidasutuse juures, mis võimaldab tarbijal kasutada artikli 17 lõikes 1 loetletud teenuseid. Krediidasutused võivad selleks toetuda tarbija kirjalikule kinnitusele.

6. Liikmesriigid võivad kindlaks määrata piiratud arvu konkreetseid lisajuhtumeid, mille puhul krediidasutustelt võib nõuda põhimaksekonto avamisest keeldumist või mille puhul nad võivad otsustada lükata põhimaksekonto avamise taotluse tagasi. Sellised juhtumid põhinevad nende territooriumil kohaldatava siseriikliku õiguse sätetele ning nende eesmärk peab olema tarbijatele juurdepääsu hõlbustamine põhimaksekontole tasuta artikli 25 kohase korra alusel või hoida ära tarbija poolt põhimaksekonto avamise või selle kasutamise õiguse kuritarvitamine.

7. Liikmesriigid tagavad, et lõigetes 4, 5 ja 6 osutatud juhtudel teatab krediidasutus pärast otsuse tegemist viivitamata kirjalikult ja tasuta tarbijale taotluse tagasilükkamisest ja tagasilükkamise konkreetsest põhjusest, välja arvatud juhul, kui selline avalikustamine oleks vastuolus riigi julgeoleku, avaliku korra või direktiivi 2005/60/EÜ eesmärkidega. Taotluse tagasilükkamise korral annab krediidasutus tarbijale teavet tagasilükkamist puudutava kaebuse esitamise menetluse kohta, tarbija õiguse kohta võtta ühendust asjaomase pädeva asutusega ja vaidluste kohtuväliseks lahendamiseks määratud organi kohta, esitades asjaomased kontaktandmed.

8. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 4 osutatud juhtudel võtab krediidasutus direktiivi 2005/60/EÜ III peatüki kohaselt asjakohaseid meetmeid.

9. Liikmesriigid tagavad, et juurdepääs põhimaksekontole ei sõltu täiendavate teenuste või krediidasutuse aktsiate ostmisest, välja arvatud juhul, kui viimane tingimus kehtib krediidasutuse kõikide tarbijate suhtes.

10. Liikmesriikide puhul loetakse, et nad on IV peatükis sätestatud kohustused täitnud, kui olemasolev siduv raamistik tagab selle täieliku kohaldamise piisavalt selgel ja täpsel viisil, nii et asjaomased isikud saavad kindlaks teha oma õiguste täieliku ulatuse ning tugineda nendele liikmesriigi kohtutes.

Artikkel 17

Põhimaksekonto tunnused

1. Liikmesriigid tagavad, et põhimaksekonto hõlmab järgmisi teenuseid:
 - a) teenused, mis võimaldavad teha kõiki toiminguid, mida on vaja maksekonto avamiseks, kasutamiseks ja sulgemiseks;
 - b) teenused, mis võimaldavad raha paigutamist maksekontole;
 - c) teenused, mis võimaldavad sularaha väljavõtmist maksekontolt kogu liidus pangakontoris või pangaautomaadist nii krediitdiasutuse lahtiolekuajal kui ka väljaspool lahtiolekuaga;
 - d) järgmiste maksetehingute tegemist liidus:
 - i) otsekorraldused;
 - ii) maksekaardiga tehtavad maksetehingud, sealhulgas internetimaksed;
 - iii) krediidikorraldused, sealhulgas püsikorraldused, krediitdiasutuse terminalides, kontorites ja internetirakenduste kaudu, kui need on kättesaadavad.

Esimese lõigu punktides a–d loetletud teenuseid peaksid krediitdiasutused pakkuma sellises ulatuses, millises nad pakuvad neid juba tarbijatele, kellel on muud maksekontod kui põhimaksekontod.

2. Liikmesriigid võivad kehtestada oma territooriumil asuvatele krediitdiasutustele kohustuse pakkuda koos põhimaksekontoga täiendavaid teenuseid, mida peetakse tarbijate jaoks esmatähtsaks, tuginedes üldisele tavale liikmesriigi tasandil.
3. Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil asuvad krediitdiasutused pakuvad põhimaksekontot vähemalt asjaomase liikmesriigi omavääringus.
4. Liikmesriigid tagavad, et põhimaksekonto võimaldab tarbijal teha lõikes 1 osutatud teenuste puhul piiramatut arvu toiminguid.
5. Käesoleva artikli lõike 1 punktides a, b ja c ning punkti d alapunktis ii osutatud teenuste puhul, välja arvatud krediitkaardiga tehtavate maksetehingute puhul, tagavad liikmesriigid, et krediitdiasutused ei nõua mingit tasu peale artiklis 18 osutatud mõistliku tasu, kui selline tasu on kehtestatud, sõltumata kontol teostatud toimingute arvust.
6. Käesoleva artikli lõike 1 punkti d alapunktides i ja ii osutatud nende teenuste puhul, mis on seotud krediitkaardiga tehtavate maksetehingutega, ning käesoleva artikli lõike 1 punkti d alapunktis iii osutatud teenuste puhul võivad liikmesriigid määrata kindlaks toimingute miinimumarvu, mille eest krediitdiasutused saavad nõuda ainult artiklis 18 osutatud mõistlikku tasu, kui selline tasu on kehtestatud. Liikmesriigid tagavad, et toimingute miinimumarv on piisav, et katta tarbija vajadus kasutada maksekontot isiklikuks otstarbeks, võttes arvesse tarbijate tavapärasest käitumisest ja tavapärasest äritava. Toimingute miinimumarvu ületavate toimingute eest nõutav tasu ei tohi ületada krediitdiasutuse üldises hinnakujunduspoliitika raames nõutavaid tasusid.

7. Liikmesriigid tagavad, et tarbija saab oma põhimaksekontolt maksetehinguid hallata ja algatada krediidasutuse ruumides ja/või internetirakenduste kaudu, kui need on olemas.

8. Ilma et see piiraks direktiivis 2008/48/EÜ sätestatud nõudeid, võivad liikmesriigid lubada krediidasutustel pakkuda tarbija nõudmisel põhimaksekontoga seoses arvelduskrediidivahendit. Sellise arvelduskrediidi maksimumsumma ja -kestuse võib kindlaks määrata liikmesriik. Põhimaksekontole juurdepääsu või selle kasutamist ei tohi piirata selliste krediiditeenuste ostmise või seada seda selliste teenuste ostmisest sõltuvusse.

Artikkel 18

Seotud tasud

1. Liikmesriigid tagavad, et krediidasutused pakuvad artiklis 17 osutatud teenuseid tasuta või mõistliku tasu eest.

2. Liikmesriigid tagavad, et raamlepingu kohaste tarbija kohustuste täitmatajätmise eest tarbijalt nõutavad tasud on mõistlikud.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõigetes 1 ja 2 osutatud mõistlike tasude kindlaksmääramisel võetakse arvesse vähemalt järgmisi kriteeriume:

a) liikmesriigi elanike sissetuleku tase;

b) asjaomases liikmesriigis maksekontodel pakutavate teenuste eest krediidasutuste poolt võetavad keskmised tasud.

4. Ilma et see piiraks artikli 16 lõikes 2 osutatud õigust ning käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kohustust, võivad liikmesriigid nõuda, et krediidasutused rakendaksid mitmesuguseid hinnakujundamise skeeme, sõltuvalt tarbija pangateenuste tarbimise ulatusest, eelkõige võimaldades soodsamaid tingimusi seni pangakontota kaitsetumatele tarbijatele. Sellistel juhtudel tagavad liikmesriigid, et tarbijatele antakse juhiseid ja piisavalt teavet olemasolevate võimaluste kohta.

Artikkel 19

Raamlepingud ja lõpetamine

1. Põhimaksekontole juurdepääsu võimaldavate raamlepingute suhtes kohaldatakse direktiivi 2007/64/EÜ, kui käesoleva artikli lõigetega 2 ja 4 ei ole teisiti ette nähtud.

2. Krediidasutus võib raamlepingu ühepoolselt lõpetada üksnes juhul, kui vähemalt üks järgmistest tingimustest on täidetud:

a) tarbija kasutas maksekontot tahtlikult ebaseaduslikel eesmärkidel;

b) rohkem kui 24 järjestikuse kuu jooksul ei ole tehtud maksekontol tehinguid;

c) tarbija esitas ebaõiget teavet, et saada juurdepääsu põhimaksekontole, kui õige teabe esitamise korral ei oleks tal sellist õigust olnud;

d) tarbija ei ela liidus enam seaduslikult;

e) tarbija on hiljem avanud liikmesriigis, kus tal juba on põhimaksekonto, teise maksekonto, mis võimaldab tal kasutada artikli 17 lõikes 1 loetletud teenuseid.

3. Liikmesriigid võivad täiendavalt kindlaks määrata piiratud arvu konkreetseid lisajuhtumeid, mille korral krediidiasutus võib põhimaksekonto raamlepingu ühepoolset lõpetada. Sellised juhtumid põhinevad nende territooriumil kohaldatava siseriikliku õiguse sätetele ning nende eesmärk on hoida ära tarbijate poolt põhimaksekonto juurdepääsuõiguse kuritarvitamist.

4. Liikmesriigid tagavad, et juhul, kui krediidiasutus lõpetab põhimaksekonto lepingu lõike 2 punktide b, d ja e ning lõike 3 ühel või enamal põhjustel, teavitab ta vähemalt kahe kuu jooksul enne lõpetamise jõustumist tarbijat kirjalikult ja tasuta lepingu lõpetamise põhjenduse, välja arvatud juhul, kui selline põhjenduse teatamine oleks vastuolus riigi julgeoleku või avaliku korra eesmärgiga. Kui krediidiasutus lõpetab lepingu vastavalt lõike 2 punktile a või c, jõustub lõpetamine viivitamata.

5. Lõpetamisteatises antakse tarbijale teavet võimaliku lõpetamist puudutava kaebuse esitamise menetluse kohta, tarbija õiguse kohta võtta ühendust asjaomase pädeva asutusega ja vaidluste kohtuväliseks lahendamiseks määratud organi kohta, märkides ära asjakohased kontaktandmed.

Artikkel 20

Üldteave põhimaksekontode kohta

1. Liikmesriigid tagavad, et võetakse piisavad meetmeid, et tõsta üldsuse teadlikkust põhimaksekonto kättesaadavusest ja üldistest hinnatingimustest, põhimaksekontole juurdepääsu õiguse kasutamise korrast ning vaidluste kohtuvälise lahendamise menetluse kättesaadavusest. Liikmesriigid tagavad, et kommunikatsioonimeetmed on piisavad ja hästi suunatud ning jõuavad eelkõige pangakontota kaitsetumate ja liikuvate tarbijateni.

2. Liikmesriigid tagavad, et krediidiasutused teevad tarbijale tasuta kättesaadavaks teabe ja abi pakutava põhimaksekonto konkreetsete omaduste, kontoga seotud tasude ja konto kasutustingimuste kohta. Samuti tagavad liikmesriigid, et teabest nähtub selgelt, et täiendavate teenuste ostmine ei ole põhimaksekontole juurdepääsu saamiseks kohustuslik.

V PEATÜKK

PÄDEVAD ASUTUSED JA VAIDLUSTE KOHTUVÄLINE LAHENDAMINE

Artikkel 21

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad siseriiklikud pädevad asutused, kes on volitatud tagama käesoleva direktiivi kohaldamise ja täitmise, ja tagavad, et neile antakse uurimis- ja täitmise tagamise õigused ning piisavad vahendid, mis on vajalikud nende ülesannete tõhusaks ja tulemuslikuks täitmiseks.

Pädevad asutused on riigiasutused või organid, mis on tunnustatud siseriiklikus õiguses või selliste riigiasutuste poolt, kes on selleks siseriiklikus õiguses sõnaselgelt volitatud. Need ei või olla makseteenuse pakkujad, välja arvatud riikide keskpangad.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused, kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevate asutuste heaks, samuti audiitorid ja eksperdid, kes on saanud juhiseid pädevatelt asutustelt, on seotud ametisaladuse hoidmise kohustusega. Nad ei või avaldada mitte ühelegi isikule ega asutusele konfidentsiaalset teavet, mida nad võivad saada oma ametiülesannete täites, välja arvatud kokkuvõttena või üldises vormis, muidu kui kriminaalõiguses või käesolevas direktiivis sätestatud juhtudel. See ei takista siiski pädevaid asutusi vahetamast või edastamast konfidentsiaalset teavet kooskõlas käesoleva direktiivi ning liidu ja siseriikliku õigusega.

3. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi kohaldamise ja täitmise tagamise eesmärgil pädevateks asutusteks määratud asutused on kas üks või mõlemad järgmistest:

- a) määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 lõikes 2 määratletud pädevad asutused või
- b) muud asutused peale punktis a osutatud pädevate asutuste, tingimusel et siseriiklike õigus- või haldusnormide kohaselt peavad kõnealused asutused tegema koostööd punktis a osutatud pädevate asutustega alati, kui see on vajalik, et täita nende käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid, kaasa arvatud Euroopa Pangandusjärelevalvega koostöö tegemise eesmärgil vastavalt käesolevas direktiivis sätestatule.

4. Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja Euroopa Pangandusjärelevalvet pädevatest asutustest ja nende mis tahes hilisematest muudatustest. Esimene selline teade tuleb edastada võimalikult kiiresti ja hiljemalt 18. septembril 2016.

5. Pädevad asutused kasutavad oma volitusi kooskõlas siseriikliku õigusega kas:

- a) otse omal vastutusel või õigusasutuste järelevalve all või
- b) pöördudes kohtutesse, kes on pädevad andma vajaliku kohtumääruse, esitades vajaduse korral apellatsioonkaebuse, kui kohtumääruse taotlust ei rahuldata.

6. Kui liikmesriigi territooriumil on rohkem kui üks pädev asutus, tagab liikmesriik, et nende vastavad ülesanded on selgelt piiritletud ja et nad teevad tihedat koostööd, nii et nad saaksid oma vastavaid ülesandeid tulemuslikult täita.

7. Komisjon avaldab pädevate asutuste loetelu vähemalt kord aastas *Euroopa Liidu Teatajas* ja ajakohastab seda pidevalt oma veebisaidil.

Artikkel 22

Koostöökohustus

1. Eri liikmesriikide pädevad asutused teevad käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmiseks vajaduse korral üksteisega koostööd, kasutades käesolevas direktiivis või siseriiklikus õiguses sätestatud õigusi.

Pädevad asutused abistavad teiste liikmesriikide pädevaid asutusi. Eelkõige vahetavad nad teavet ja teevad koostööd uurimis- või järelevalvetegevuse käigus.

Koostöö ning eelkõige teabevahetuse soodustamiseks ja kiirendamiseks määrab iga liikmesriik ühe pädeva asutuse kontaktpunktiks käesoleva direktiivi küsimustes. Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende asutuste nimed, kes käesoleva lõike kohaselt on määratud võtma vastu teabenõudeid või koostöötaotlusi.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud haldus- ja korralduslikud meetmed, et hõlbustada lõikes 1 sätestatud abi.

3. Käesoleva direktiivi küsimustes lõike 1 kohaselt kontaktpunktideks määratud liikmesriikide pädevad asutused edastavad üksteisele viivitamata teabe, mis on vajalik pädevate asutuste ülesannete täitmiseks vastavalt käesoleva direktiivi alusel vastu võetud meetmetele.

Käesoleva direktiivi alusel teiste pädevate asutustega teavet vahetavad pädevad asutused võivad teabe edastamise ajal osutada, et sellist teavet ei tohi avaldada ilma nende sõnaselge loata, mille saamisel võib sellist teavet vahetada üksnes eesmärgil, milleks kõnealused asutused oma loa andsid.

Kontaktpunktiks määratud pädev asutus võib edastada saadud teabe teistele pädevatele asutustele, kuid ta tohi edastada kõnealust teavet teistele organitele või füüsilistele või juriidilistele isikutele ilma teabe avaldanud pädevate asutuste sõnaselge loata, mille saamisel võib ta seda teha üksnes eesmärgil, milleks kõnealused asutused oma loa andsid, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel, mille esinemisel teavitab ta sellest kohe teabe edastanud kontaktpunkti.

4. Pädev asutus võib jätta uurimis- või järelevalvetegevusealase koostöö tegemise taotluse või teabenõude, nagu on sätestatud lõikes 3, rahuldamata üksnes järgmistel juhtudel:

- a) uurimine, kohapealne kontroll, järelevalvetegevus või teabe vahetamine võib avaldada negatiivset mõju selle liikmesriigi suveräänsusele, julgeolekule või avalikule korrale, kelle poole pöördui;
- b) samas asjas ja samade isikute suhtes on juba algatatud kohtumenetlus selles liikmesriigis, kelle poole pöördui;
- c) samas asjas ja samade isikute suhtes on juba tehtud lõplik kohtuotsus selles liikmesriigis, kelle poole pöördui.

Taotluse või teabenõude rahuldamata jätmise korral teavitab pädev asutus taotluse või teabenõude esitanud pädevat asutust, esitades võimalikult üksikasjaliku teabe.

Artikkel 23

Eri liikmesriikide pädevate asutuste vaheliste lahkarvamuste lahendamine

Kui koostöötaotlus, eelkõige teabenõue, jäetakse rahuldamata või sellele ei ole mõistliku aja jooksul reageeritud, võivad pädevad asutused suunata küsimuse Euroopa Pangandusjärelevalvele ning paluda sealt abi vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Pangandusjärelevalve tegutseda talle vastavalt kõnealuse artikliga antud volitustele ning mis tahes siduv otsus, mille Euroopa Pangandusjärelevalve teeb kooskõlas kõnealuse artikliga, on siduv asjaomastele pädevatele asutustele olenemata sellest, kas need pädevad asutused on Euroopa Pangandusjärelevalve liikmed.

Artikkel 24

Vaidluste kohtuväline lahendamine

Liikmesriigid tagavad, et tarbijatel on juurdepääs tulemuslikule ja tõhusale vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlusele, et lahendada käesoleva direktiivi kohaste õiguste ja kohustustega seotud vaidlusi. Vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus ja sellist menetlust pakkuvad üksused peavad vastama direktiiviga 2013/11/EL sätestatud kvaliteedinõuetele.

*Artikkel 25***Tasulise põhimaksekonto avamisest keeldumise korral rakendatav kord**

Ilma et see piiraks artikli 16 kohaldamist, võivad liikmesriigid sisse seada eriomase korra, mis tagab, et tarbijatel, kellel ei ole nende territooriumil maksekontot ning kellele on keeldutud andmast juurdepääsu maksekontole, mille eest krediidiasutused nõuavad tasu, on tasuta tegelik juurdepääs põhimaksekontole.

VI PEATÜKK

KARISTUSED*Artikkel 26***Karistused**

1. Liikmesriigid näevad ette eeskirjad selliste karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Sellised karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Liikmesriigid näevad ette, et pädev asutus võib avalikustada mis tahes halduskaristuse, mis mõistetakse käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud meetmete rikkumise korral, välja arvatud juhul, kui selline avalikustamine ohustaks tõsiselt finantsturge või tekitaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 27***Hindamine**

1. Esimest korda hiljemalt 18. septembril 2018 ja seejärel iga kahe aasta järel esitavad liikmesriigid komisjonile järgmise teabe:

- a) artiklite 4, 5 ja 6 järgimine makseteenuse pakkujate poolt;
- b) selliste nõuete järgimine liikmesriigi poolt, millega tagatakse võrdlus veebisaitide olemasolu vastavalt artiklile 7;
- c) vahetatud maksekontode arv ning maksekonto vahetamiseks esitatud ja tagasi lükatud taotluste osakaal;
- d) põhimaksekontot pakkuvate krediidiasutuste arv, avatud põhimaksekontode arv ning põhimaksekonto avamiseks esitatud ja tagasi lükatud taotluste osakaal.

2. Esimest korda hiljemalt 18. septembril 2018 ja seejärel iga kahe aasta järel koostab komisjon liikmesriikidelt saadud teabe põhjal aruande.

*Artikkel 28***Läbivaatamine**

1. Komisjon esitab hiljemalt 18. septembril 2019 Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva direktiivi kohaldamise kohta aruande, lisades asjakohasel juhul seadusandliku ettepaneku.

Aruanne sisaldab järgmist:

- a) kõigi selliste rikkumismenetluste loetelu, mis komisjon on seoses käesoleva direktiiviga algatanud;
- b) hinnang tasude keskmisele tasemele liikmesriikides käesoleva direktiivi kohaldamisalasse jäävate maksekontode puhul;
- c) hinnang selle kohta, kui teostatav on välja töötada raamistik, mis tagab maksete automaatse ümbersuunamise ühes ja samas liikmesriigis ühelt maksekontolt teisele koos makse saajatele või maksjatele nende tehingute ümbersuunamisel edastavate automaatsete teadaannetega;
- d) hinnang selle kohta, kui teostatav on artiklis 10 sätestatud vahetamisteenuse laiendamine juhtudele, kus vastuvõttev makseteenuse pakkuja ja edastav makseteenuse pakkuja asuvad eri liikmesriikides, ning artikli 11 kohase piiriülese konto avamise teostatavuse kohta;
- e) nende kontoomanike hinnanguline arv, kes on alates käesoleva direktiivi ülevõtmisest oma maksekontot vahetanud, tuginedes liikmesriikide poolt artikli 27 alusel esitatud teabele;
- f) hinnang maksekonto numbrite täieliku liidusisese kaasaskantavuse rakendamise kulude ja hüvede kohta;
- g) põhimaksekontot pakkuvate krediitiasutuste hinnanguline arv;
- h) hinnang nende tarbijate arvu kohta ja, kui anonüümseks muudetud teave on kättesaadav, neile iseloomulike omaduste kohta, kes on avanud põhimaksekonto pärast käesoleva direktiivi ülevõtmist;
- i) hinnang keskmiste iga-aastaste tasude kohta, mida on põhimaksekontode eest nõutud liikmesriikide tasandil;
- j) hinnang olemasolevate meetmete tõhususele ja vajadusele lisameetmete järele, et suurendada finantsalast kaasamist ja abistada kaitsetumaid ühiskonnaliikmeid liigse võlakooormuse küsimustes;
- k) näited liikmesriikides kasutusel olevatest parimatest tavadest tarbija makseteenustele juurdepääsust kõrvalejätamise vähendamise kohta.

2. Tuginedes muu hulgas teabele, mida liikmesriigid on esitanud artikli 27 kohaselt, hinnatakse aruandes, kas tuleks muuta või ajakohastada põhimaksekontoga seotud teenuste loetelu, võttes arvesse makseviiside ja tehnoloogia arengut.

3. Samuti hinnatakse aruandes, kas lisaks artiklite 7 ja 8 kohaselt võetud meetmetele tuleks võtta täiendavaid meetmeid seoses võrdlusveebisaitide ja paketi-pakkumustega ning hinnatakse eelkõige võrdlusveebisaitide akrediteerimise vajadust.

Artikkel 29

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 18. septembril 2016. Liikmesriigid edastavad kõnealuste meetmete teksti viivitamata komisjonile.

2. Nad kohaldavad lõikes 1 osutatud meetmeid alates 18. septembrist 2016.

Erandina esimesest lõigust:

- a) artiklit 3 kohaldatakse alates 17. septembrist 2014;
 - b) liikmesriigid kohaldavad vajalikke meetmeid, et täita artikli 4 lõikeid 1–5, artikli 5 lõikeid 1–3, artikli 6 lõikeid 1 ja 2 ning artiklit 7 üheksa kuud pärast artikli 3 lõikes 4 osutatud delegeeritud akti jõustumist;
 - c) liikmesriigid, kus teenuste hinnakirjaga samaväärne dokument on siseriiklikul tasandil juba olemas, võivad otsustada võtta teenuste hinnakirja ühine vorming ja ühine sümbol kasutusele hiljemalt 18 kuud pärast artikli 3 lõikes 4 osutatud delegeeritud akti jõustumist;
 - d) liikmesriigid, kus makstud tasude ülevaatega samaväärne dokument on siseriiklikul tasandil juba olemas, võivad otsustada võtta makstud tasude ülevaate ühine vorming ja selle ühine sümbol kasutusele hiljemalt 18 kuud pärast artikli 3 lõikes 4 osutatud delegeeritud akti jõustumist.
3. Kui liikmesriigid võtavad vastu lõikes 1 osutatud meetmed, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
4. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 30

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümneandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 31

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 23. juuli 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
S. GOZI